

DWÓR POLSKI

OPIŚ KOLEKJI

WIZERUNKÓW

M. JAŁOWIECKI

TOM 3.

855. **BOŁSZOWCE** . Kościół ojców Karmelitów z XVII wieku
Bołszowce . Widok na miasteczko i stawy
województwo stanisławowskie Małop. wsch.
856. Tablica historyczna wskazująca szlak najadu krzyżackiego
na Polskę, we wrześniu roku 1331 po przez Kujawy, Mazowsze
ziemię kaliską a zakończoną bitwą pod Płowcami .
Tablica wskazuje miejscowości spalone przez krzyżaków oraz
główne potyczki
857. **TABLICA HISTORYCZNA** wskazująca system obronny stworzony przez
Kazimierza Wielkiego a więc zamki zbudowane za jego czasów
miasta ufortyfikowane oraz linie obronne i strefy ufortyfi-
kowane.
858. **KRUSZWICA** Zamek wzniesiony przez Kazimierza W. według ryciny
z r. 1655, wkrótce potem zburzyli go Szwedzi.
Sławna z legendy o Popielu " Mysi wieża nad jeziorem Gopłem
jest w rzeczywistości pozostałością zamku kruszwickiego zbu-
dowanego przez Kazimierza W.
859. **BRODNICA** wieża obronna położona na Pomorzu pozostała po zamku
krzyżackim z wieku XVI.
860. **WARSZAWA** Pałac belwederski
861. **LWÓW** katedra św. Jura Zbudowana i ukończona w r. 1761 według
planów komendanta Kamieńca Podolskiego a znakomitego architek-
ta Jana de Witt. Katedra należy do najokazalszych świątyn roko-
kowych w Europie wschodniej. W jednym z budynków otaczających
katedrę mieszkała słynna w XVIII wieku kasztelanowa Kossakowska
rogiata pani z góry św. Jura. Tu się rodziły jej wspaniałe dowcipy.

262. LWOW. Wieża korniackowska, która jest uważana za najcenniejszą na ziemiach polskich wieżę renesansową. Niektórzy przypominają wieżę Kościoła Madonny del Orto w Wenecji, innym San Spirito w Rzymie. Bo też i jest typową włoską kampanilą z epoki dojrzałego "rinascimento" ale że to jest "Italia we Lwowie, więc na wieży wisinajwiększy w Małopolsce dzwon rusinski zwany "Kirikło"
263. WILNO Ostra brama od zewnątrz.
264. LWOW Kościół Dominikanów, Fundacji Józefa Potockiego a w XVIII według planów architekta Jana de Witt. U Dominikanów lwowskich przechowywane są alabastrowe posązek Matki Boskiej według tradycji wzniesiony przez św. Jacka gdy uciekał przed tatarami z Kijowa. W prawej nawie świątyni marmurowy pomnik Artura Grottgera wzniesiony w roku 1880 dłuta W. Sadowskiego. W jednej z kaplic bocznych nagrobek hr. Józefa z Olizarów Borkowskiej/ zm 1816/ dłuta Thorwaldsena/ pierwsze dzieło tego mistrza w Polsce.
265. LWOW Kaplica czyli mauzoleum rodu Boimów ukończona około r. 1617 jest utworem Hansza Scholza i towarzyszy, oraz Jana Pfistera z Wrocławia. Jedyną to bodaj budowla we Lwowie w czystym stylu przebiegającym już renesansu niemieckiego. Pierwszy historyk sztuki ~~Włodzisław~~ lwowskiej nadał tej kaplicy miano "w kamieniu kutej tradycji dobrych czasów miasta.
266. LUBLIN Starożytna brama miejska Typ dawnej bramy obronnej.

867. PINSK Kościół O.O. Jezuitów. Kościół ten fundowany w r. 1651 przez ks S.A. Radziwiłła. Za czasów okupacji rosyjskiej był przerobiony na cerkiew. Po odzyskaniu niepodległości został przywrócony O.O. Jezuitom.

868. ZWOLEN Kościół parafjalny położony w województwie Kieleckim W kościele znajdują się groby rodzinne Kochanowskich jako że Czarnolas w którym zamieszkiwał Jan Kochanowski /1530-1584/ leżał w parafji Zwolen z pobliżu kościoła.

W kościele pogrzebani są Jan Kochanowski, jego małżonka Dorota z Podlowdowskich i córki Urszula i Hanna

W kościele znajduje się nagrobek marmurowy z epitafjum Jana Kochanowskiego.

Uwaga. Jan Kochanowski zmarł w Lublinie tknięty apopleksją dnia 22 Sierpnia 1584 roku w wieku lat 54

869. LWOW RYNEK

Na wizerunku pierwszą kamienicą po prawej stronie jest Kamienica Krolewska która nie raz gościła królów polskich. Tu Jan III ci Sobieski w r. 1686 przyjmował posłów moskiewskich. Chodziło o " wieczny pokój " z Moskwą i oddanie Kijowa i Smolenska za cenę pomocy w wojnie z Turcją. Smutny pokój Grzymałowski.

Król miał powiedzieć. " Bodaj by był moj język przyschnął wpróż niżem miał tak ciężkie kondycje poprzysiądz, które na szkodę Rzeczypospolitej tyle odrywają ziem.

Sławna czarna kamienica trzecia od prawej ręki ku lewej zmurowana pod koniec XVI wieku w stylu wczesnego renesansu

włoskiego przez architekta Piotra Italusa od pobliskich kamienio-
łomów w Krasowie zwanego Krasowskim.

Gwarna mieszczka lwowska Hanłowa zobligowała Krasowskiego w r 1577
w testamencie aby ściśle podług planu wykonał budowę czarnej ka-
mienicy.

Pełnia życia rozbiły domostwo pani Hanłowej dopiero o zmierzchu
renesansu kiedy z początkiem nowego stulecia nabył ją potężny pa-
trycjusz lwowski J. Lorencowicz, tenże sam Lorencowicz który się
wsławił ocaleniem burmistrza Lwowa od przemocy szlachcica Niemie-
rzyca, i ku którego czci stanął kamienny lew u wejścia do ratusza.
Mieszkała tam wspaniale: 60 kobierców, w komnatach, 40 obrazów na
ścianach, stoły marmurowe, skrzynie gdańskie, rzeźbiona skóra tu-
recka na pawimencie i meblach. Za Jana 3-go przeszła kamienica do
Anczowskich i zakwitła na sposób francuski. Medyk Anczowski po-
jawszy po śmierci Lorencowiczówny dał ją z fraucymieru królowej Marii
Kazimiery uczynił swą siedzibę przystanią życia błyszczącego w
epoce baroku lwowskiego

870 LWÓW

„ Dawny arsenał królewski z widokiem na wieżę Korniatkowską wznie-
siony za króla Władysława IV

„ Klasztor O.O. Bernardynów wzniesiony w epoce renesansowej. Wnę-
trze bazyliki trzynawowe przeładowane w lwowskim stylu i prze-
rzucone w epoce baroku. Najpiękniejszym dziełem sztuki były
rzeźby w drzewie mianowicie stałe wykonane przez braci klasztor-
nych. W prezbiterjum są następujące obrazy. Ukrzyżowany
Chrystus" malarza bernardynskiego F. Leszczyckiego / zm 1647
Błogosławiony Jan z Dukli" pędzla Zofji Fredrowny /1860 /
" Serce Jezusowe " K. Spiegła oraz płaskorzeźby Parysa Filli-
piego.

870 Lwow - dalszy ciąg.

„ Ktedra Ormianska. Krużganek południowy w Katedrze.

„ Pasaż Ormiański

„ K a t e d r a O r m i a n s k a

Zbudowana pierwotnie w formie krzyża ormiańskiego o ramieniu pionowym dłuższym a poziomem krótszym za wzor katedry w Sw. Miescie Ani albo Arnuri nosiła zrazy cechy budownictwa bizantynsko - armenskiego potrojna absyda , kopuła wieloboczna. Z biegiem lat pożary i przebudówki" łamanie murów " fuszerki i doczepki w epoce baroku wreszcie wieża odbudowana za renesansu zmieniły postać katedry.

Ostatnio świątynie z inicjatywy ks arcybiskupa Teodorowicza ozdobiły freski malarza Jana Rozena / ur. 1891/ z których szczególnie na uwagę zasługują : Ukrzyżowanie, Hołd Pasterzy Sw Odylon, Ostatnia wieczerza.

„ Katedra Ormianska - fragment

„ Kopiec Unji Lubelskiej. Usypanyna rumowiskach starego zamku wysokiego za inicjatywą Franciszka Smolki w r. 1869 w rocznicę trzechsetletnią Unji / dnia 28 Czerwca 1569 roku3

871. ZAMECZEK OSTROW dobra położone w pow. Radomskim własność hr S. Lubienieckich.. Dworz połowy XIX wieku zbudowany przez architekta włoskiego Lampiego który wybudował kilka rezydencjiw Polsce między innemi pałac w Krzeszowicach hr Potockich.

872. LUBLIN Kościół i klasztor Brygidek. Fundowany ku czei N.M.P. Zwycięskiej przez Krola Władysława Jagiełkę w podzięk za zwycięstwo pod Grunwaldem

873 KRAKOW Zamek Krolewski

873. WARSZAWA Z a m e k K r o l e w s k i

875. WOŁCZYN Kościół Sw. Trojcy

Wołczyn położony nad rzeczką Pulwą niegdyś stolica dobr należących do Czartoryskich i Poniatowskich. Tu dnia 17 Stycznia 1732 roku przyszedł na świat Stanisław August Poniatowski ostatni król Polski.

Przedstawiony na wizerunku kościół wzniosł w r. 1723 Poniatowski. Kościół ten murowany pod wezwaniem Sw. Trojcy, Nawiedzenia N.M.P. i Sw Stanisława, biskupa męczennika którego budowę prowadzili specjalnie sprowadzeni z Włoch przez wojewodę Stanisława Poniatowskiego architekci. Kościół był budowany na wzór słynnego rzymskiego kościoła S. Maria Maggiore. Kościół był konsekrowany przez biskupa brzesko-łuckiego Franciszka Kobielskiego w r. 1743. Kościół ten jak pisze Józef Władysław Kobylanski znany historyk miał wokoło dla rodziny książęcej i jej gości ~~umieszczone~~ umieszczone ~~wysoko~~ wysoko ~~do~~ do których prowadziły schody drewniane zachowane jeszcze. Wierni gromadzili się przy trzech ołtarzach. Powszechnie u nas ongiś kominki ogrzewały kościół do którego wiodły dwa wejścia od ~~główną~~ jedynej niebrukowanej drogi idącej ~~przez~~ przez miasteczko do kościoła i od strony pałacu Czartoryskich. Kościół ten w swoim czasie był odpowiednio hojnie wyposażony. Inwentarz 1788 roku głosi że posiadał on: Ornatów białych - 8, czerwonych 7, zielonych- 3, fioletowych - 3, czarnych- 6, kap- 7, komże , obrusy i chorągwie.

Bogaty był skarbiec kościelny a w nim następujące szczeroko srebrne przedmioty: monstrancja, pacyfikatory-2, krucyfiks, krzyż wielki, kielichy -4, puszka na Sw. Sakrament , lampa wielka.

trybu-larz, puszka i żyżeczka do chrzcielnicykadzidło, ampułki i tace pod nie, świecznikow- 25,, gwiazd - 5, kropielnica i inne. Po powstaniu 1863 roku moakale w r. 1968 zagrabili kościół na cerkiew obdarłszy takowy ze wrzystkiego. Po objęciu przez Polskę nie znaleziono już nic oprócz gołych scian. Tylko po bokach głównego ołtarza widnieją jeszcze tarcze herbowe z Pogonią Czartoryskich dawnych właścicieli Wołczyna.

Historja Wołczyna W drugiej połowie XVI wieku należał do Sołtanow kiedy to Jarosław, starosta ostrynski skynący ze swej pobożności wraz ze swą żoną Marją wzniosł tu w r. 1586 cerkiew pod wezwaniem Sw. Mikołaja i Jerzego. W początkach XVII wieku przechodzi w posiadanie Gosiewskich. Aleksander Gosiewski woj. smolenski wzniosł tu w r. 1639 kościół drewniany, konsekracji dokonał Abraham Wojna biskup wilenski, Gosiewski wyposażył kościół w liczne latyfundja.

Następnie dobra Wołczyńskie przeszły w całości w posiadanie po kądzieli do rąk ks Sapiehow. W r. 1708 Teresa z Gosiewskich Sapieżyna żona Kazimierza Sapiehy hetmana polnego litewskiego testamentem swym legowała dobra te mężowi swojemu.

Kazimierz Sapieha już naowczas wojewoda wilenski nie bacząc na testament żony sprzedaje dobra wołczyńskie w r. 1710 Jakobowi Flemingowi feldmarszałkowi saskiemu i żonie jego Izabelli Sapieżance. Po zgonie wojewody wilenskiego synowie jego Jerzy- stolnik i Aleksander - marszałek zostali zagrożeni procesem ze strony Bogusława Korwin- Gosiewskiego dziekana i prałata wilenskiego o zapis testamentowy Wołczyna.

Od Flemingow dobra wołczyńskie przeszły do rąk ks. Czartoryskich

ktorzy z chwilą osiedlenia się w Wołczynie przyozdabiają w pierwszym rzędzie wspaniałe pałac i wznoszą na miejsce poprzedniego już starego kościoła nowy parafjalny kościół pod wezwaniem Sw. Trojcy

Konstancja Czartoryska córka Kazimiera wychodząc za Stanisława Ciołka - Poniatowskiego - kasztelana krakowskiego, wojewodę mazowieckiego, podskarbiegi W. Ks L. wniosła dobra wołczyńskie w dom Poniatowskich.

W r. 1773 wzniosł Poniatowski przesliczny kościół murowany pod wezwaniem Sw. Trojcy i Sw. Stanisława.

Około r. 1744 dobra wołczyńskie nabył od Poniatowskiego Michał ks. Czartoryski, kanclerz litewski, wojewoda wołyński.

Przy pałacu^w dwupiętrowym budynku t zw. " archiwum zachowanym do czasów przed pierwszą wojną światową przyszedł na świat dnia 17 St. 1732 r. Stanisław August Poniatowski ostatni król Polski o czym świadczył napis na marmurowej tablicy umieszczonej w scianie pokoju Podobny napis znajdował się również na marmurowej tablicy umieszczonej na wchodowych drzwiach od strony parku. Obie te tablice zostały w czasach zaborczych przez rząd rosyjski usunięte.

Urodzony w Wołczynie Król Stanisław August spędził tu swoje dziecińne lata.

Po śmierci ks Michała Czartoryskiego dobra Wołczyńskie przeszły na własność ks. Adama Czartoryskiego generała ziem podolskich od którego następnie przeszły w ręce ks Konstantego Czartoryskiego.

W r. 1826 ks Konstanty Czartoryski sprzedał dobra Wołczyńskie Karolinie z Ostyk Narbutow Puszkowskiej, która w r. 1844 przeniosła z Wołczyna pałac modrzewiowy do swej rezydencji w Leoszkach powiatu prużańskiego.

Folwark Hryniacze z resztą folwarkow dostaje się do rąk ks Puzynow w ktorych rękach pozostawał do roku 1914.

Ks Puzynowie wzniesli w ~~Hryniaczach~~ Hryniaczach pałac otoczywszy go wspaniałym parkiem. W czasie niepodległości Polski Hryniacze ora inne folwarki zostały rozparcelowane pomiędzy osadników a pałac zamieniono na budynek szkolny.

W kościele wołczyńskim znajdowały się dwie metryki chrztu króla Stanisława Augusta.

No 191 Wołczyn

Annus Xti 1732 Januarius

E. Xajusdem Illustrissimus Exellentissimus Stanislaus in Wolczyn et Radwanice Comes Poniatowski, Palatinus Mazoviem Supremus Exercitum Regni Regimentarius accepit e legitima Consorte sua Constantia filium Stanislaum Antonium / imię Antoni zamiast August zostało omyłkowow wpisane/ hora decima ante meridium natum. Quen eadem die Ego Adalbertus Stanislaus Kostka Klosowicz S. Theologiae et Juris Utrisque Doctor Publicus Autoritate Aplice Notarius Wołczyneusm~~Radwanice~~ Piertim dilatis in aliud tempus Cearemonis baptisavi Lewane cum e. S Fonte - Per~~all~~ustri ac Macnifico Duo Rostkowski Capitaneo Visteng. Następnie dalej widzimu znowu w tej samej księdze metrykalnej w przekładzie polskim.

Nr 194 Rok 1732 Luty. Wołczyn dnia 16 tegoż roku. Najjasniejszy i Najdostojniejszy i Najczcigodniejszy pan Andrzej Załuski biskup płocki dopełnił ceremonji chrztu nad Stanisławem Antonim synem Najjasniejszego i Najdostojniejszego pana Stanisława Poniatowskiego wojewody mazowieckiego, naczelnego regimentarza wojsk królewskich i Najjasniejszej Konstancji małżonki prawnej dnia 17 Stycznia przeze mnie prywatnie ochrzczonym. Asystującymi byli Najjasniejszy książę August Aleksan

Aleksander Czartoryski, wojewoda ruski z Najjasniejszą księżną
Marją małżonką swoją.

Kościół w Wołczynie był w swoim czasie odpowiednio i hojnie wyposażony

Po pierwszej wojnie światowej niczego już w tym kościele nie było ani obrazów, ani baldachimu, jeden zaledwie obraz skromniutki i ubogi.

Z dawnych czasów ani śladu tylko jeden dzwon mały rodzaj sygnaturki uwieszony wśród konarów rozkoźystego kasztana przemawia do parafian.

Z artykułu Wincentego Arciszewskiego w roczniku Ziemi Wschodnich za rok 1939.

Rząd generała Sławy Składkowskiego nie licząc się z opinią samowolnie i w tajemnicy skożył sprowadzone w tajemnicy z Petersburga ~~małżonki~~ prochy ostatniego nieszczęśliwego króla Polski Stanisława Augusta w kościele w Wołczynie.

876. **BINIAKONIE** Miasteczko z kościołem parafialnym i stacją kolejową położone w pow. Lidzkim na pograniczu pow. Wileńskiego. Kościół z XVIII wieku. Biniakonie jak i pobliskie Soleczniki srodze ucierpiały w czasie najazdów krzyżackich.

W pobliżu leżą Bolceniki dobra hr. Puttkamerów. Mieszkała tam Maryla Puttkamerowa z domu Wereszczakówna - ideał wieszczki Narodu Polskiego Adama Mickiewicza.

„ **DRUJA** Miasteczko położone w pow. Dzisnienskim nad Dzwina. Niegdys Sapielow, którzy tu zbudowali zamek i zbudowali kilka kościołów. Ostatnio przed pierwszą wojną światową Drujski zamek należał do rodziny Miłoszów.

W wieku XVIII Druja była ruchliwym handlowym miasteczkiem i w tym czasie liczyła 17 kościołów z których prawie wszystkie zostały zamknięte przez Moskali po roku 1863.

877. **NOWOGRODEK** / opis Nowogrodka patrz No 105 /

„ **LIPNISZKA** Miatseczko , rynek. Miasteczko położone na rzece
Gawją w pow. Oszmianskim ziemi Wilenskiej. Niedługo własność
Gasztoldów. W r. 1528 Zygmunt I nadał wieczystość Wojciechowi
Gasztoldowi wojewodzie wileńskiemu synowi
Marcina Gasztolda za zasługi jego gdy zamek połocki od oblę-
żenia wyzwilił. Później razem z Geranionami przeszedł na Paców
z których Michał Pac wojewoda wileński zapisał je na utrzymanie
artyljerii litewskiej w r. 1670. Na rycinie hale targowe z XVIII w.

„ **SMORGONIE** Starożytna osada, miasteczko i kościół parafialny
położone w pow. Oszmianskim ziemi wileńskiej o 5 mil od Osz-
miany. W wieku XVI dziedzictwo możnego rodu Zenowiczów.
Krzysztof Zenowicz wojewoda Brzesko- Litewski założył tu zbor
kalwiński, ale syn zostawszy katolikiem oddał kościół.
W r. 1688 Anna Zofia Zenowiczówna kasztelanka połocka wyszła
za mąż za Albrychta Radziwiłła , kasztelana wileńskiego i wnie-
sza Smorgonie w dom Radziwiłłów.

Mieszkańcy Smorgoni od dawna trudnili się uczeniem niedźwiedzi
których dostarczali do różnych krajów Europy.. Powstało z tego
wiele przypowieści o " akademii smorgońskiej ". Przed pier-
wszą wojną światową Smorgonie liczyły 30.000 mieszkańców.

Było to miasto zatrudniające w swych nowoczesnie urządzonych
zakładach przemysłowych: garbarniach, piekarniach, browarach
/ słynne obwarzanki smorgońskie / tartakach , młynach, prze-
dzialniach ponad 5.000 robotników. W czasie pierwszej wojny
światowej w r. 1915 spalone i zburzone do tego przestało
istnieć a jego ludność zamożna rozprzeczka się na terenie ol-
brzymiej Rosji. Dopiero po 1918-1921 przybyli na zgłiszczach

Smorgon pierwsi reemigranci.

Smorgonie w r. 1921 było najmniejszym miastem Rzeczypospolitej liczącym zaledwie 160 mieszkancow. Od roku 1921 zaczęła się odbudowa Smorgon. Odbudowano kosciół i cerkiew i szereg domow.

Na wizerunku fragment odbudowanego częściowo miasteczka.

878 HORODNO położone na Polesiu Piskim stara cerkiew drewniana

„ KRAJOBRAZ Poleski

„ Bagniska poleskie

„ DOMOWINY na grobach na Polesiu. Jest to starodawny zwyczaj miejscowy sięgający pogańskich czasow stawianie drewnianych domowin na grobach.

879. BRZOSTOWICA WIELKA Miasteczko położone w dawnej ziemi Grodziskiej. Na wizerunku stara synagoga.

„ STOLIN miasteczko położone na Polesiu w okolicach Dawidgródka nad Horyniem. Na wizerunku przedstawiony dawny cmentarz żydowski

„ POLESIE na granicy Wołynia. Dawna karczma.

880 HUCULSZCZYZNA wojew Stanisławowski . Krzyż przydrożny.

881. PRZEMYSŁ Małopolska - Katedra

881. Przemysł ciąg dalszy

882. KAZIMIERZ NAD WISŁĄ Na wizerunku domy zażytkowe

883. WARSZAWA Gmach Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego

884. **ARKONA** na wyspie Rugji. Na przylądku Arkony na wyspie Rugji znajdowała się za dawnych czasów słowiańskich świątynia boga Świętowida zniszczona ostatecznie 15 Lipca 1168 roku przez Waldemara Dąbskiego. Po Dunczykach i Szwedach Rugja weszła w skład księstwa Pomorskiego mianowicie za Wieszysława 3-go w r. 1325 a ludność z biegiem lat uległa niemieczeniu. Na pamiątkę tej dawnej najdalej na zachodni Błatyk wysuniętej placowce słowiańskiej zaśluzona dawna korporacja akademicka na Politechnice Rygskiej założona w lata 1870 przyjęła nazwę Arkonji.

Piesn Arkonji

Od Brzgow Rugji sławnej
Rozhowor płynie fal
O dziejach szumią dawnych
Szmer wspomnień niesie dal

Minęły czasy owe
Gdy Świętowida grom
Gruchocząc wrogów głowy
Wszechsłowian bronił dom.

Dzis smutnie szumią fale
Świątynię zburzył wrog
Zbeszczeszył on zuchwale
Arkony święty prog.

Niech wzniosą młode dłonie
Świątyni nowy zrab
Niech znow się zazieleni
Pracow staro dąb.

Na wizerunku widac herb korporacji Arkonji ktorej godłem jest
" Veritate ac Labore"

885. **KASZUBSKIE WYBRZEŻE** Motywy

886. **MINOGA** Dobra położone w pow. Olskuskim ziemi Kieleckiej ongis własność Szembeków, następnie wężyków. Ostatnio Skarbek- Borowskich. Dwór z pierwszej połowy XIX wieku
887. **PSARY** Dobra położone w pow. Rohatynskim wojew. Stanisławowskiego własność hr. Reyów.
888. **KROSCIENKO** Dobra położone w pow. Krosno wojew. Lwowskiego Ongis należały do Fredrów następnie ks. Jabłonowskich ostatnio hr. Potockich
889. **SARNKI** Dobra położone w wojew. Stanisławowskim własność Krzeczunowiczów. Ostatnim dziedzicem był Aleksander Krzeczunowicz ożeniony z Idą Dowgiałową córką Dominika i Anny z hr. Chodkiewiczów właściciela Siesik na Litwie rdzennej.
890. **SŁOBITY / Schlobitten /** Dobra należące do ~~ks. Dohna~~ Schlobitten Pałac zbudowany w XVII wieku następnie przebudowany w XVIII w po ostatniej wojnie pozostał jako wypalona rozsypująca się ruina. Dohnowie osiedli w Prusach na początku XV wieku. i zawsze reprezentowali kierunek niechętny Polsce. Piotr Dohna zięć wojewody malborskiego Achacego Cemy miał kilku synów których wychowywał w Toruniu. Najmłodszy mówił po polsku jak Polak, służył pod Batorym, ale rychło porzucił służbę polską. Polacy jak sam wyznawał budzili w nim "strach i wstręt. Ten najmłodszy syn Fabjan Dohna obrał służbę elektorską i gdzie mógł szkodził Polsce.. Karjera Fabjana Dohny była nieprzeciętna, podróżował po Francji i Włoszech, związał się z dynastją oranską, palatynem Renu i kalwinską arystokracją francuską. Sam wbrew woli ojca przeszedł na kalwinizm. Był wielokrotnie używany przez elektora w misjach dyplomatycznych w r. 1603 był w Warszawie. Jego dyplomacja i przekupstwo sparaliżowały politykę polską. Sekundował mu jego bratanek Abraham Dohna generał kwatermistrz Unji Książąt pro-

protestanckich rzeszy. W r. 1612. Dohnowie odrzucają propozycję służby w wojsku Polskim. Abraham Dohna odrzuca pasowanie na rycerza przez Zygmunta 3-go.

Dohnowie w swej głównej siedzibie w Skobitach stworzyli ośrodek wysokiej kultury francusko - holenderskiej, utrzymywali stosunki z książętami Rzeszy. Abraham był jedynym na wschód od Odry akcjonariuszem Kompanji Wschodnio Indyjskiej z której pobierali obfite dywidendy. W XVIII wieku Dohnowie uprawiali modny podówczas okultyzm.

891 KAMIENIEC Dobra położone w pow. Suskim. Wojew. Pomorskiego

Własność

Pałac wzniesiony 1716-1720. Pożar w czasie ostatniej wojny zniszczył niestety dobrze zachowaną amfiladę pokoi. Był wśród nich słynny pokój Napoleona urządzony w r. ~~1800~~ 1800

892. ⁶ DROGOSZE dobra położone na Warmji od początku XVIII w. były siedzibą Denhoffów rodu pochodzenia niemieckiego których przedstawiciele pełnili wiernie służbę wojskową i cywilną w Rzeczypospolitej za Wazów, Sobieskiego, i Augusta Mocnego.

Pałac w Drogoszach o monumentalnej skali założenia zbudowany został w latach 1710-1716, Najwcześniejsze jest rozległa budowa z części środkowej wyodrębniona wysokim mansardowym dachem. Skrzydła boczne podzielone pilastrami zdają się pochodzić z nieco późniejszego okresu.

893. SZTYNORT Dobra położone w pow. Wągrowieckim na Warmji. Pałac z w. XVII. Własność ?

894. NIDZICA / Niederburg/ Zamek wzniesiony przez krzyżaków w drugiej połowie XIV wieku. Nidzica podobnie Działdów stanowiła jedno z ognisk ~~ambasad~~ Łancucha twierdz a zarazem baz wypadkowych zakonu od południa.

895. **FROMBORK** Katedra najwspanialsza z gotyckich Świątyn Warmji i Powisła jest trzynawową budowlą halową to znaczy o równej wysokości naw. Zbudowana została w latach 1329-1388. Do ściany południowej korpusu nawowego dobudował biskup Krzysztof Szembek w latach między 1732-1735 pozno-barokową czworoboczną kaplicę.

Wystroj katedry pochodzi głównie z XVlll i XVllll wieku. Na początku XV w znajdowało się w katedrze 18 ołtarzy, zmm za czasów biskupa Hozjusza / 1551-1579/ dziewiętnastie.

W czasie wojny szwedzkiej / 1629-1630~~7~~ wojska szwedzkie spłądowały katedrę. Biskup Mikołaj Szyszkowski w czasie swego ingresu w r. 1630 zastał kościół katedralny sprofanowany. od chwili objęcia rządów przez biskupa Szyszkowskiego trwa praca nad wyposażeniem katedry. Zakńczona około połowy XVlll stulecia. Drugim okresem wzmożonych prac nad przyozdobieniem katedry jest pierwsza połowa XVllll wieku za czasów biskupów : Potockiego, Szembeka, Grabowskiego.

„ **FROMBORK** dom w którym mieszkał Mikołaj Kopernik/ 1473-1543 we Fromborku . Według starego sztychu

„ **FROMBORK** . Mikołaj Kopernik według starego sztychu

896 **ELBLĄG** Dzielnica portowa nad Nogatem

„ „ Kamienica Krolewska

Uwaga: Opis i historia Elbląga patrz No 838

897. **MARCINKOWO** w pow Olsztynskim. Stara kapliczka przydrożna
jeden z przejawów polskości miejscowego ludu.

„ **BARCZEWO** pow. olsztyński Kapliczka na skrzyżowaniu dróg

„ **IGNALIN** pow. lidzbarski Krzyż przydrożny

- 898 KLECIE pow. Malborski Ozdobny dom holenderski z podcieniami
wzniesiony przez kolonistów holenderskich w wieku XVII
899. DĄBROWNO pow. ostrodzki. Baszta zamku krzyżackiego zbudowa-
nego w r. 1316. W r. 1326 założono tu miasteczko zasie-
dlonev ludnością polską. Do Prus napływali głównie osadni-
nicy z ziemi Chełmskiej
900. SUSZ Kościół z dużej połowy XIV wieku. Wnętrze kościoła
straciło zupełnie pierwotny wygląd. Charakter nadaje wne-
trze a mianowicie jego jednolity renesansowy wystroj z pocz
XVII wieku
- 901 KETRZYN / Rastenburg / Zamek warowny i kościół Sw Jerzego
z XIV wieku. Mazury Pruskie.
902. TABLICA Wskazująca rozmieszczenie zamków krzyżackich i sie-
dzib biskupich na terenie państwa krzyżackiego
Podboj Prusów i założenie państwa przez krzyżaków / 1230-
/-1383/.

Z posród istniejących w początkach XIII wieku zakonów rycer-
skich , zakon niemiecki / zorganizowany ostatecznie w r. 1198
dawał największe gwarancje podjęcia skutecznej walki z pogana-
mi. Na czele jego stał wytrawny polityk Herman von Salza.
Ambitne zamiary polityczne zakonu ujawniły się podczas epizo-
du węgierskiego / 1211-1225/. Osadzony przez króla Andrzeja
2-go w Siedmiogrodzie dla obrony przed połowcami poczynął so-
bie tak samodzielnie , że król nie scierpił i usunął krzyża-
ków. Konrad Mazowiecki nie skorzystał z lekcji węgierskiej,
jak nie skorzystał i nierozumiał inflanckiej . Herman otrzy-
mał od Konrada przyzeczanie ziemi Chełmskiej, pospieszył
wyjednać swemu zakonowi przywilej cesarski na zdobycie całych
Prus / 1226 / a później uzyskał również zapewnienie protekcji
papieskiej/ 1234.

Ale nie pergaminy a nawet zręczność dyplomatyczna Hermana stanowiły o przyszłych sukcesach zakonu. lecz jego rola jako ekspozytury niemieckiego świata feudalnego ktoremu pod pretekstem uniwersalnych hasł chrześcijańskich służyć wiernie na wschodzie nie troszczyć się o nawracanie pogan.

Z chwilą przybycia na miejsce krzyżacy przystąpili do systematycznego podboju posługując się zręcznie krucjatami nadciągającymi z Rzeszy a nawet pomocą książąt polskich nie zdających sobie sprawy z zachodzących wydarzeń.

W r. 1230 nad Wisłą powstała pierwsza krzyżacka baza operacyjna na zameczek Vogelsang. Posuwając się wzdłuż Wisły i zalewu wislanego krzyżacy opanowali w r. 1242 całą zachodnią część Prus z ziemiami Pomezania. Pogezania, Natagja i Barcja. Ludność jednak nie pogodziła się od razu z ciężkim losem.

W r. 1242 zachęcona przez Świętopełka Pomorskiego który właśnie wszedł w konflikt z krzyżakami na tle rywalizacji o panowanie nad dolną Wisłą, chwyciła za bron.

Powstanie wybuchło wielkim płomieniem. Z obszernych posiadłości zakonu, zaledwie kilka zamków pozostało w rękach zakonu., ale spieszące mu na pomoc zakute w żelazo rycerstwo zachodnie i wytrwałość braci zakonnych zmusiło Świętopełka do ustępstwa i usmierzyły Prusów. którzy w r. 1249 zawarli układ z Dzierzgoniu / Christburg / poddając się krzyżakom. Po uporaniu się z powstaniem zakon opanował ludną Sambję korzystając przytem i z pomocy króla Czeskiego Ottokara 2-go. Był to duży sukces strategiczny, gdyż przez Mierzeję Kurońską biegła z Sambji droga do Inflant.

W ten sposób została nawiązana łączność z krzyżakami inflanckimi inkorporowanymi już w r. 1237 do zakonu niemieckiego. Najbliższym etapem stało się opanowanie Żmudzi, jednak dzielny lud żmudzki zadał rycerstwu krzyżackiemu w r. 1260 straszliwą klęskę nad rzeką Durbą zmuszając przeciwnika do rewii-

rewizji planów. i wywołując drugie powstanie w Prusach. Dopiero po kilkunastoletnich walkach krzyżacy zdołali stłumić ostatecznie w r. 1274 powstanie poczem przystąpili do podboju ziem pozostałych: Nadrowji, Skalowji i Jacwieży. Najdłużej broniła się potężna skynna z waleczności Jacwież ale i ta w r. 1283 złożyła wreszcie bron. Na obszarze tych ziem pozostały po wojnie tylko zgliszcza, resztki ludności krzyżacy usunęli, pola porosły lasem.

Ta polityka eksterminacyjna miała na celu stworzenia pasma puszczy dla osłupienia Prus przed napadami litewskimi. Sami krzyżacy projektowali atakować Litwę na szlaku niemenskim zakładając tam bazy operacyjne w postaci zamków: Tylży, Ragnety, oraz Kłajpedy. Od południa osłaniała terytorjum krzyżackie pojeziorna puszcza Gołędzka, na zachodzie opierało się ono w Wisłę, na północy o morze.. Wszędzie zostały osiągnięte dawne lub świeżo stworzone granice naturalne. Tylko gęsto skolonizowana ziemia Chełmińska należąca zresztą do rdzennie polskiego terytorjum etnograficznego stanowiła jak by bramę wejściową do Prus Krzyżackich ^{XIII}rych obszar zasiedlony wynosił w końcu ~~roku~~ wieku ok 20 tysięcy kilometrów kwadratowych .

Już w dobie podboju zaczęły się formować podstawy organizacyjne państwa zakonnego. Podbite Prusy prawnie nie przedstawiały jednego organizmu państwowego, gdyż zakon musiał podzielić się zdobytym obszarem z biskupami: pomezanskim/ napoanoc od ziemi chełmińskiej, warmijskim i sambijskim z których każdy otrzymał 1/3 swej diecezji pod bezpośrednie władztwo biskupie. Każdy z biskupów oddawał znow 1/3 swego terytorjum kapitule na tych samych prawach jakie jemu przysługiwały. W ten sposób oprócz zakonnego powstało w Prusach 6 państw kościelnych. Tylko biskup chełmiński musiał kontentować się skromniejszym uposażeniem majątkowym. Jednakże rozbitcie kraju na części nie miało znaczenia politycznego, przynajmniej dopóki zakon był potężny i biskupi całkowicie mu ulegali.

rewizji planów. i wywołując drugie powstanie w Prusach. Dopiero po kilkunastoletnich walkach krzyżacy zdołali stłumić ostatecznie w r. 1274 powstanie poczem przystąpili do podboju ziem pozostałych: Nadrowji, Skalowji i Jacwieży. Najdłużej broniła się potężna skynna z waleczności Jacwież ale i ta w r. 1283 złożyła wreszcie bron. Na obszarze tych ziem pozostały po wojnie tylko zgliszczą, resztki ludności krzyżacy usunęli, pola porosły lasem.

Ta polityka eksterminacyjna miała na celu stworzenia pasma puszczy dla osłupienia Prus przed napadami litewskimi. Sami krzyżacy projektowali atakować Litwę na szlaku niemenskim zakładając tam bazy operacyjne w postaci zamków: Tylży, Ragnety, oraz Klajpedy. Od południa osłaniała terytorjum krzyżackie pojeziorna puszcza Gołędzka, na zachodzie opierało się ono w Wisłę, na północy o morze.. Wszędzie zostały osiągnięte dawne lub świeżo stworzone granice naturalne. Tylko gęsto skolonizowana ziemia Chełmińska należąca zresztą do rdzennie polskiego terytorjum etnograficznego stanowiła jak by bramę wejściową do Prus Krzyżackich ^{XIII} tych obszar zasiedlony wynosił w końcu ~~XIII~~ wieku ok 20 tysięcy kilometrów kwadratowych .

Już w dobie podboju zaczęły się formować podstawy organizacyjne państwa zakonnego. Podbite Prusy prawnie nie przedstawiały jednego organizmu państwowego, gdyż zakon musiał podzielić się zdobytym obszarem z biskupami: pomezanskim/ napoanoc od ziemi chełmińskiej, warmijskim i sambijskim z których każdy otrzymał 1/3 swej diecezji pod bezpośrednie władztwo biskupie. Każdy z biskupów oddawał znow 1/3 swego terytorjum kapitule na tych samych prawach jakie jemu przysługiwały. W ten sposób oprócz zakonnego powstało w Prusach 6 państw kościelnych. Tylko biskup chełmiński musiał kontentować się skromniejszym uposażeniem majątkowym. Jednakże rozbitcie kraju na części nie miało znaczenia politycznego, przynajmniej dopóki zakon był potężny i biskupi całkowicie mu ulegali.

W Prusach nie przyszło do walk między krzyżakami a episkopatem które tak osłabiło Inflanty. Zakon reprezentował Prusy na zewnątrz i prowadził politykę zagraniczną. Władza należała do mistrza a następnie do wielkiego mistrza, gdy ten w r. 1309 przeniósł swoją rezydencję ^z ~~na~~ Wenecji do Malborka. Władzę tę ograniczała kapituła generalna i inne organa zakonne. W ogólności W. Mistrz reprezentował interesy i dążenia korporacji zakonnej, której członkowie rekrutowali się z posród niemieckiego świata feudalnego. Bracia zakonni sprawowali władzę lokalną w charakterze komturów i na czele swych konwentów zarządzali poszczególnymi powiatami noszącymi nazwy komturstw.

W początkowej fazie swego panowania krzyżacy nadawali znaczne dobra ziemskie wraz z podbitą ludnością pruską panom feudalnym sprowadzonym z Rzeszy. Mieli oni panować nad tą ludnością i sprowadzać kolonistów niemieckich. Jednakże po wybuchu pierwszego powstania pruskiego a jeszcze większym stopniu drugiego, przybysze ci uciekli z Prus.

Po pokonaniu Jacwieży kraj cały był zupełnie ujarzmiony i Krzyżacy zaczęli stosować inne metody.

a/ Tym posród krzyżaków którzy wytrwali przy wierze ~~pogańskiej~~ chrześcijańskiej i dochowali wierności krzyżakom, ci pozostawili ich dotychczasowe dobra lub nadawali w innych okolicach niewielkie majątki na pruskim prawie rycerskim wzorowanym na polskim prawie ~~małk~~ nakładającym na obdarowanych nieograniczony obowiązek służby woj- skowej.

b. / Tych Prusów którzy odpadli od ~~pogaństwa~~ ^{chrześcijaństwa} i siłą zostali ujarz- mieni krzyżacy traktowali jako swych poddanych. Osadzano ich na niewielkich gospodarstwach w gęsto zabudowanych wsiach przyczem

częściowo zatrudniano ich na folwarkach, zakonu. Ograniczenia obejmowały również prawo spadkowe. W ten sposób krzyżacy zmienili wolną ludność pruską na chłopów poddanych. Aby utrzymać ~~pokonanych~~ pokonanych w poddaństwie krzyżacy prócz wielkich zamków dla komturów budowali zameczki mniejsze wokoło których skupiali się kolonisci niemieccy.

W ten sposób powstał w Prusach długi szereg zamków w których rezydowali komturowie i mniejszych zameczków będących siedzibą wojtów zależnych od komtura. / niby naczelnika powiatu/.

Komturstwa po za tem podzielone były na komornictwa, nadlesnictwa i urzędy rybackie, Komornictwa występowały tam gdzie siedzi ludność staro-pruska. Daniny od niej wybierał i sądził komornik mianowany przez krzyżaków zwykle jeden z rycerzy pruskich. Komornictwo obejmowało 20- 30 wsi. Tam gdzie wsi pruskich nie było, zarządzał określem prokurator.

Administracja krzyżacka była liczna i kosztowna. Każdy większy zamek gdzie był cały konwent / najmniej 12 rycerzy i 6 księży/ stanowił klasztor a zarazem ośrodek administracyjny komturstwa. W mniejszych zameczkach gdzie siedzieli prokuratorzy, wojtowie krzyżaccy było zaledwie po paru braci którzy podlegali komturowi najbliższego konwentu. Konwent pod względem administracyjnym stanowił ciało kolegjalne. Na czele stał komtur, zastępował go vice- komtur, czyli komtur domowy, który zarządzał też folwarkiem na obronnym podzamczu. Inni bracia dzielili między sobą funkcje: szpitalnika, szatnego, podskarbiego, szafarza, poborcy czynszów, dzwonnika / który bił dzwony i armaty / ogrodnika, przełożonego młynów, nadlesnego, rybackiego itd. Liczna służba spełniała ich rozkazy, doglądała koni, których każdy brat miał dwa lub trzy, towarzyszyła panom zakonnym na wyprawy.

Rządy krzyżackie były bezwzględne i okrutne.

Pierwotna stolica państwa krzyżackiego znajdowała się w Elblągu gdzie założono wielki szpital zakonny. W roku 1309 stolicą został Malbork.

W XIII i XIV wieku całe Prusy usiane już były gęsto zamkami które były siedzibą komturstw oraz mniejszymi zamkami wojtowskimi. Poza to każda siedziba biskupia na jego terytorjum miała jeden a czasem więcej zamków obronnych.

Zamki komturstw znajdowały się blisko drogi wodnej którą przybierały posiłki i zaopatrzenie. Prawy brzeg Wisły był jednym łańcuchem zamków komturskich których największe nasilenie znajduje się w dawnej ziemi Chełmińskiej.

SPIS ZAMKÓW KRZYŻACKICH I BISKUPICH W PRUSACH I NA POMORZU

1. GDANSK Miasto hanzeatyckie i zamek komturstwa
2. Tczew Zamek krzyżacki na lewym brzegu Wisły
3. MALBORK Stolica państwa krzyżackiego
4. Nowe Zamek komturstwa na lewym brzegu Wisły
5. Kwidzyn / Marienwerder/ zamek biskupi
6. Grudziądz / Graudentz / zamek komturstwa na prawym brzegu Wisły
7. Chełmno. Zamek komturski na prawym brzegu Wisły
8. Zamek Bierzgłowski Komturstwo na prawym brzegu Wisły
9. TORUŃ Miasto hanzeatyckie i zamek komturstwa nad Wisłą
10. Nieszawa Zamek komturski nad Wisłą
11. BRANIEWO/ Brunsberga / miasto hanzeatyckie i zamek komturski nad zalewem Wisklanym
12. Frombork zamek biskupi
13. ELBLĄG miasto hanzeatyckie i zamek komturski nad zalewem
14. Pasłęk / Pr Holland / zamek komturski
15. Dzierżon / Christburg / zamek komturski
16. Moreg . Zamek krzyżacki - wojtostwo
17. Prezmark . Zamek krzyżacki- wojtostwo
18. Prabuty / Riesenburg / zamek biskupi.

19. Morąg / Mohrunen / zamek krzyżacki- wojtostwo
20. Ostroda / Osterode / Zamek komturski
21. Szymbark . zamek krzyżacki- wojtostwo
22. Radzyn zamek krzyżacki komturstwo
23. Brodnica. Zamek krzyżacki - komturstwo
24. Gołub . zamek krzyżacki- komturstwo
25. **KROLEWIEC** Miasto hanzeatyckie i zamek komturstwa
26. Lochstedt. zamek krzyżacki- wojtostwo
27. Grun Hof zamek krzyżacki- wojtostwo
28. Fischhausen zamek biskupi
29. Zgorzelice / Brandenburg/ zamek krzyżacki- wojtostwo
30. Balga zamek krzyżacki- wojtostwo
31. Krzyżbork / Kreuzburg/ zamek krzyżacki wojtostwo
32. Bartoszyce / Bartenstein/ zamek krzyżacki- wojtostwo
33. Pieniężno / Mehlsack/ zamek biskupi
34. Lidzbark Warmijski / Heitsberg/ zamek biskupi
35. Reszel zamek biskupi
36. Jeziorany / Seeburg/ zamek krzyżacki- wojtostwo
37. Biskupie / Bischofsburg/ zamek biskupi
38. Olsztyn / Allenstein/ zamek biskupi
39. Olsztynek 3 Hohenstein/ zamek krzyżacki - wojtostwo
40. Kurzętnik zamek krzyżacki wojtostwo
41. Lubawa zamek biskupi
42. Dąbrowno / Gilgenburg/ zamek krzyżacki- wojtostwo
43. Nidzica / Niederburg/ zamek krzyżacki- wojtostwo
44. Działdowo/ Soldau/ zamek krzyżacki- wojtostwo
45. Wielbark zamek krzyżacki wojtostwo / Wielenberg/
46. Welawa nad Pregolą zamek krzyżacki- wojtostwo
47. Gierdawa zamek krzyżacki wojtostwo
48. Barciany / Bartenberg/ zamek krzyżacki- wojtostwo
49. Ketrzyn / Rastenberg/ zamek krzyżacki- wojtostwo
50. Ryn zamek krzyżacki - komturstwo

51. Szestnow / Sensburg/ zamek krzyżacki- wojtostwo/
52. Szczytno/ Ortensburg/ zamek krzyżacki- wojtostwo
53. Pisz albo Jambork / Johanisburg / zamek krzyż.- wojtostwo
54. Nordenborg zamek krzyżacki- wojtostwo
55. Giżycko / Lotzen/ zamek krzyżacki- wojtostwo
56. Węgorzewo / Angenberg/ zamek krzyżacki - wojtostwo
57. Elk / Leck/ zamek krzyżacki- wojtostwo
58. Wystruc/ Insterburg/ zamek krzyżacki- wojtostwo
59. Georgenburg zamek biskupi
60. Lubiawa zamek krzyżacki- wojtostwo
61. KŁAJPEDA / Memel/ Miasto hanzeatyckie i zamek komturstwa
62. Tylża / Tilsit/ zamek krzyżacki- wojtostwo
63. RAGNETA zamek krzyżacki - komturstwo
64. Skirstymon/ Christmemel/ zamek strażniczy nad Niemnem
65. Puck zamek krzyżacki- wojtostwo
66. Lębork zamek krzyżacki- wojtostwo
67. Bytów zamek krzyżacki- wojtostwo
68. Koscieszyna zamek krzyżacki- wojtostwo
69. Starogard zamek krzyżacki- wojtostwo
70. Biały Bor zamek krzyżacki- wojtostwo
71. Chojnice zamek krzyżacki - wojtostwo
72. Człuchów - zamek- komturstwa
73. Tuchola zamek komturstwa
74. Swiecie zamek komturstwa

903. **ROKOSSOWO** Dobra położone w Wielkopolsce. Dawniej własność Mycielskich. Hr Jozef Mycielski ożeniony był ks Sułkowską. On to wystawił piękny pałac w Rokossowie który wykonał w r. 1848. Po bezpotomnej śmierci Mycielskiego dobra te nabył z masy spadkowej ks Roman Czartoryski. Ostatnim panem na Rokossowie był ks Jan Czartoryski przebywający obecnie na emigracji w Anglii.
904. **MALBORK** Ratusz z wieku XV./Opisanie Malborka patrz 138/
905. **INWAŁD** Dobra położone w pow. Wadowickim woj Krakowskiego własność hr Romerów. *Hr. Adam Romer oż x Elżbieta x hr Vetter von der Lilie*. Pałac późnoklasystyczny z rozległym parkiem założonym jednocześnie z budową pałacu. Murowany piętrowy. Pośrodku klatka schodowa z drewnianymi schodami trojbiegowymi z zakrętami. Na parterze dwie kolumny toskańskie podpierające podest piętra. W sąsiednim kościele parafialnym znajduje się. Epitafja I Franciszka Schwarzenberg - Czernego kasztelana wojnickiego fundatora kościoła zmarłego w r. 1764 2. Salomei z Schwarzenberg - Czernych Ankwiczowej stolnikowej krakowskiej.
906. **ZATOR** Dobra i zamek położone w wojew Krakowskim pow ~~Wadowickim~~ Wadowickim własność hr Potockich. Zamek zbudowany w r. 1455 przebudowany w ~~początkach~~ początkach w XIX położony na poł- wsch koncu miasta nad stokiem opadającym spadzisto ku dolinie rzeki Skawy. U podnoża stoku park. Wjazd przez bramę neogotycką. Wnętrze na parterze sklepienie niektóre dekorowane. Pięć kominków marmurowych. Na piętrze sufity ze stiukami. Na dekoracji portalu herb Piława Potockich. Na górnym piętrze wieży herb Gozdawa Wąsowiczów. Pałac posiadał bogate *Hr Adam Potocki oż x Maryja x Dembiński*

zbiory i galerję obrazow. Obrabowany ze wrzystkiego przez niemcow i bolszewikow teraz swieci pustką. Z bogatych zbiorow sztuki zdobiących zamek zatorski zachowana płyta marmurowa z nadpisem ormiansko- tureckim odnoszącym się do budowy jakiegos meczetu fundowanego przez Alego Paszę wielkiego wezyra z czasow Achmeda III znaleziona w Dworach / Pow Bialski/ przy rozbieraniu starej gorzelni.

W parku fragment marmurowej rzezby przedstawiającej aniołka oraz kamienny sfinks we fragmentach.

Kosciół w Zatorze wzmiankowany w r. 1292 zbudowany w r. 1395 Na cmentarzu kościelnym grobowiec księżny Apolonji Poniatowskiej zm 1813 w kształcie sarkofagu antycznego.

Dobra zatorskie ostatnio słynęły jak ze swej gospodarki rolnej tak i z gospodarstwa stawowego największego w Polsce

907. GŁĘBOSZYCE Dobra położone w pow wadowickim wojew krakowskiego własność hr Duninow. *hr Józef Dunin*
Pierwotny dwór obejmujący dzisiejszą wschodnią część pałacu razem z sienią zbudowany w drugiej połowie wieku XVII powiększony dwukrotnie w r 1646 przez Jana Pisarzewskiego i w r. 1773 przez Adama Pisarzewskiego.
Położony na stoku wzgorza opadającego ku stawowi. Murowany. piętrowy. Prawie cały podpiwniczony. W skrajnych wschodniej izbach sklepienia w innych sufity. lub pułapy belkowane.
Na piętrze kominki w stiukowych obramowaniach i strzepy boazerji. Piec karłowy okrągły/ rozebrany w czasie okupacji / z tarczami pod gzymsem herby Starykon i inicjałami Jana Pisarzewskiego i datą 1647 r. Nad głównym wejściem herb Łabędź ostatnich właścicieli Głębowic, hr Duninow.

908. ANDRYCHOW Dobra położone w pow. Wadowickim woj. Krakowskiego
Własność hr. Bobrowskich. Pałac klasycystyczny z pierwszej połowy
XIX w., murowany, w kształcie podkowy. Parterowy podpi-
wniczony.

W kościele parafjalnym murowanym na miejsce dawnego drewnianego
z pierwszej ćwierci XVIII w. znajdują się następujące pamiątki
dotyczące osób. Obraz Matki Boskiej Rozancowej z portretem
fundatorki Salemy z Nielepców Czernej kasztelanowej oświęcim-
skiej. Epitafia marmurowe Tadeusza Ankwicza / zm. 1785 / i
Salomei z Czenych Ankwiczowej.

Ostatnimi właścicielami Andrychowa był Stefan hr. Bobrowski
i żona z Rozy z hr. Mecinski.

909. ZBLITOWSKA GÓRA Dobra położone w pow. Tarnowskim woj. Krakowskiego
Ogółem własność braci polskich którzy we dworze mieli zbor.
Obecny murowany z początku XIX w. parterowy prostokątny od
frontu z portykiem wgłębionym
W kościele par. wzniesionym w 1464 r. znajduje się płyta nagro-
bkowa jednego ze Zblitowskich dawnych właścicieli alabastrowa
z wieku XIV z nowszą tablicą na której napis wskazujący na
Michała ze Zblitowic zm. 1464.

Własność ostatnio rodziny Zabów

908. ANDRYCHOW Dobra polozone w pow Wadowickim woj Krakowskiego
 Wlasnosc hr Bobrowskich. Palac klasycystyczny z pierwszej polowy
 XIX w , murowany , w ksztalcie podkowy. Parterowy podpi-
 wniczony.
 W kosciele parafjalnymmurowanym na miejsce dawnego drewnianego
 w pierwszej cwierci XVIII w. znajduja sie nastepujace pamiatki
 dotyczace osob. Obraz Matki Boskiej Rozancowej z portretem
 fundatorki Salemei z Nielepcow Czernej kasztelanowej oswiecim-
 skiej. Epitafia marmurowa Tadeusza Ankwicza / zm 1785 / i
 Salomei z Czenych Ankwiczowej.
 Ostatniemi wlascicielami Andrychowa byl Stefan hr Bobrowski
 ozen. z Roza z hr Mecinskih
- 909 ZBLITOWSKA GORA Dobra polozone w pow. Tarnowskim woj Krakowskiego
 Ongis wlasnosc braci polskich ktorzy we dworze mieli zbor.
 Obecny murowany z poczatkow XIX w. parterowy prostokatny od
 frontu z portykiem wglebionym
 W kosciele par. wzniesionym w 1464 r. znajduje sie plyta nagro-
 bkowa jednego ze Zblitowskich dawnych wlascieli alabastrowa
 z wieku XIV z nowsza tablica na ktorej napis wskazujacy na
 Michala ze Zblitowic zm 1464.
 Wlasnosc rodziny Zabow

W sąsiednim kościele parafjalnym wzmiankowanym w 1525 a zbudowanym w 1518 znajdują części katafalku dziecięcego z herbami Kornicz, Jelita, Radwan z XVII w. Ponadto : portret-epitafjum Zofji z Komorowskich Gierałtowskiej zm 1638. Płyty nagrobne Jakuba Gierałtowskiego, sędziego oświęcimskiego postacią rycerz r. 1546. Jana Pisarzewskiego sędziego ziemskiego oświęcimskiego i zatorskiego zm 1652 r. oraz epitafje marmurowe Adama Pisarzewskiego zm 1567, syna Adama sędziego ziemskiego oświęcimskiego, Adama Pisarzewskiego chorążego krakowskiego położone przez żonę Apolonję z Wilkonskich 1782

908. ANDRYCHOW dobra położone w pow. Wadowickim woj Krakowskiego własność hr Bobrowskich. Pałac klasycystyczny z połowy XIX w murowany w kształcie podkowy, popiwniczony parterowy.

W sąsiednim kościele parafjalnym zmurowanym na miejscu dawnego w pierwszej połowie w. XVIII znajdują się następujące pamiątki dotyczące osób. Obraz Matki Boskiej Rożancowej z portretem fundatorki Salomei z Nielepców Czernej, kasztelanowej oświęcimskiej, Epitafja marmurowa Tadeusza Ankwicza zm 1785 i Salomei z Czernych Ankwiczowej.

909. ZBLITOWSKA GORA dobra położone w pow Tarnowskim woj. Krakowskim. Ongis własność Zblitowskich ostatnio ?

Dwór przerobiony z dawnego zboru braci polskich / XVI w/ parterowy prostokątny od frontu z portykiem i czterema słupami. Na szczycie portyku herby : Nałęcz i Sreniawa.

W kościele wzniesionym w r. 1464 znajduje się płyta nagrobna jednego ze Zblitowskich na której napis wskazujący na Mikołaja ze Zblitowic zm ~~1464~~ 1464 r.

910. **SPYTKOWICE** Zamek zbudowany w pierwszej połowie XVI wieku przez Wawrzynca Myszkowskiego kasztelana sudeckiego w stylu gotycko- renesansowym powiększony znacznie i przekształcony w okazałą rezydencję przed rokiem 1630 przez Marcina Szyszkowskiego biskupa krakowskiego. Bardzo zniszczony w r. 1945. W dawnym zachowałny w murach frontu obecnego zamku nadproże bramy ozdobione herbem Jastrzębiec wymieniające Wawrzynca Myszkowskiego.

W sąsiednim kościele parafjalnym zbudowanym w drugiej ćwierci wieku XVII / zaczęty 1633 przez Mikołaja Szyszkowskiego biskupa warmijskiego a ukończonym przez Łukasza Opalińskiego podskarbiego poznańskiego znajdują się epitafje : Marcina Dobruchowskiego zm 1640 i ks Wojciecha ~~Sadomskiego~~ Sadkowskiego zm 1640. Powiat wadowicki wojew. krakowskie.

911 **GRABOSZYCE** Położone w pow. Wadowickim woj Krakowskiego Dwór zbudowany przez Dziwisza Brandysa około r. 1575 restaurowany otoczony suchą fosą w podkowę. Murowany piętroży podpiwniczony. Kościół w Graboszycach wzniesiony powtórnie w r. 1585 drewniany. W kościele oktarzyk ofiarowany przez Annę Jagielonkę Małgorzacie Brandysowej żonie Dziwisza Brandysa sekretarza królewskiego i właściciela Graboszyce. Ostatni właściciele ?

912. **STRYSZÓW** Dwór zbudowany zapewne w XVII wieku odnowiony 1714 Parter wraz z piwnicami murowany, złożony z dwóch części południowej kwadratowej i północnej prostokątnej. W jednej z izb polichromja barokowa na suficie w prostokątnej ramie kartusze z herbem Odrowąż Wilkonskich kościół par na miejscu spalonego zmurowany w r. 1748. W kościele epitafjum Franciszka Wilkonskiego z XVIII Powiat wadowicki wojew Krakowskie. Ostatni właściciele ?

913. **ZEMBRZYCE** Pow. Wadowicki woj. Krakowskie. Dwor z pocz XIX w murowany z facjatą. Kosciół parafjalny z r. 1530 obecny murowany 1911
W kosciele epitafjum Marka i Michała Kunowskich zm 1772
Ostatni właściciele ?
914. **ZEBRZYDOWICE** Pow. Wadowicki woj. Krakowskie. Dawny dwor obronny Zebrzydowskich z drugiej połowy wieku XVI oddany bonifratrom na klasztor i szpital przez Mikołaja Zebrzydowskiego w r. 1611
W klasztorze wśród obrazów portret Elżbiety Wielopolskiej dobrodziejce klasztoru i szpitala.
915. **BRZEZNICA** pow. Wadowicki wojew. Krakowskie Dwor zbudowany w wieku XVIII , murowany położony w parku
Ostatni właściciele ?
916. **TARNÓW** Ratusz wzniesiony w środku rynku w w XIV przebudowany w drugiej połowie wieku XVI. Główny portal przy wejściu z herbem Leliwa wykonany przez J. Villaniego w wieku XVI.
917. **WISNICZ NOWY** Zamek Brama zamkowa. Pierwotny zamek gotycki wzniesiony po 1500 roku przez Kmitów czteroskrzydłowy z czworobocznym dziedzińcem opatrzonym na narożnikach wieżami. Rozbudowany w r. 1621 w okazałą rezydencję barokową przez Stanisława Lubomirskiego. Architektem był Maciej Trapola. Przedstawiona na wizerunku brama wjazdowa odnosi się do czasów przebudowy. W jej attykowym zwieńczeniu tablica z napisem odnoszącym się do rozbudowy zamku w 1621 i herb Lubomirskich

918. NIDEK Kościół parafjalny pod wezwaniem sw. Szymona i Judy erygowany w r. 1313 zbudowany według tradycji w r. 1539 Wieża z przed 1617 roku. Wrzystko drewnianej konstrukcji zrębowej. Pow. Wadowicki. Woj Krakowskie.

919. PRZEWORSK Odrynacja ks Lubomirskich położona w woj Lwowski pomiędzy Rzeszowem a Jarosławiem. Ostatnim ordynatem na przeworsku był ks Andrzej Lubomirski poseł do Izby Panów ożeniony z Eleonorą z Hussarzewskich. Książę Andrzej był jednym z wybitniejszych ziemian Małopolski. Podniósł on i uprzemysłowił ordynację, założył w Przeworsku wielką cukrownię przyczynił się do zbudowania kolei, pracował społecznie, był kuratorem Ossolineum we Lwowie Zmarł w r 1954 w Brazylii w wieku lat 90.

Książę Andrzej pozostawił syna ~~dnmmmmmm~~ i corki Teresę za ks Eustachym Sapiehą, Halszkę za hr Stanisławem Sierakowskim / oboje zostali rostrzelani przez Niemców w Rypinie w dwa dni po wypowiedzeniu wojny w r. 1939/ wreszcie Marję za hr Stanisławem Potulickim.

920. **OLEJOW** dobra położone w wojew. Tarnopolskim własność hr Wodzickich.

Ostatnim dziedzicem na Olejowie był Aleksander hr Wodzicki ożeniony z Marją z hr Dzieduszyckich. Wywieziony w r. 1939 wraz z rodziną przez bolszewików w głąb Rosji zamrł z wycieńczenia na wygnaniu. Rodzina zdołała opuścić kraj bolszewicki wraz z wojskami polskimi. Hrabina Marja osiadła w Anglii wraz z synem Henrykiem / niestety ułomnym / . Syn K Kazimierz przebywa w Nowj Zelandji z córką Teresa zamężna za Aleksandrem Raciborskim przebywa z mężem w Brazylii a Anna za Romanem Pohoreckim również w Brazylii. Aleksander hr Wodzicki był synem hr Kazimierz znanego ornitologa i autora książek naukowych i Jozefy z hr Dzieduszyckich

921 **KNIEJA POLSKA** zawiera szereg szkiców .

921	„	Cietrzewie na tokowisku
922.	„	Słonki ciągnące
923	„	Głuszyca
924.	„	Głuszcak tokujący
925.	„	Jastrząb
926.	„	Lis
927.	„	Kozioł
928.	„	Dzik
929.	„	Kaczki krzyżówki
930	„	Żubr
931.	„	Jelen na rykowisku
932	„	Bażanty
933.	„	Tragedja fuszarskich strzałów
934.	„	Niedzwiedź żerujący. Pow. Newelski Witebszczyzna
935.	„	Rys gotowy do skoku . Słobodka Minszczyzna
936.	„	Wilk
937	„	Łos

- 938 Knieja Polska Poranek w borze - łoś.
939. „ Bobr.
940. TUHANOWICZE dobra położone w pow Nowogrodzkim własność
rodziny Tuhanowskich Na wizerunku oficyna według starego
sztychu podobno Odynca
opis Tuhanowicz patrz no 97
941 KNIEJA POLSKA Zapady wieczorne głąszcow
942. „ Kuropatwy ciągnące nad buraczyskiem
943. „ Szarak
944. „ Żbik
945. „ Żuraw
946. „ Dzikie przerwały się przez naganke
947 „ Kozieł opędzający się od bąków Kamien Kaliskie
948 „ Dzikie gęsie ciągną ku południowi
949 „ Orzeł złoty Kamien ziemia Kaliska
950. „ Czapla
951 „ Ogery poszły w las Jassany Litwa gorna
952. „ Czarne bractwo
953, „ Łos w jeziorze Łany Litwa gorna
954. „ Rys wyszedł na haliznę. Skobodka Minszczyzna
956 „ Bociany
957. „ Czaple na gnieździe
958. „ Odyniec w błocie
959. „ Wydra
960 „ Bekas - dubelt
961. „ Śpiewacy naszych pol. łąk i lasow
962. „ Koguty cietrzewie na brzożach
963. „ Jelen na przesmyku.

964. **KUNNA** dobra położone w pow. Białostockim ziemi grodzińskiej
własność Romerów.

965. **KRYCEWICZE** Dobra położone w ziemi Braskawskiej wojew. Wil.
własność Fedorowiczów.

966. **JODKANY** Dobra należące do rodziny Butrymów położone w pow.
Poniewieskim parafji Krakinowskiej w okolicach Laudanskich
Rod Butrymów herbu Topor jest starożytny i wielce na całej
Litwie i Żmudzi zasłużony a na Laudzie cieszący się
wielką sławą. Siedzą Butrymowie na Jodkanach od wielu już
pokoleń. Ławryn Butrym dziedzic Jodkan podpisywał w r. 1413
akt Unji zwanej "horodelską" od miejscowości Horodka.
Ostatnio Jodkany należały do Bohdana Butryma syna Antoniego,
i potomka Konstantego Michała i dalej wstecz do owego Ła-
wryna. Bohdan Butrym filister korporacji Arkonja zmarł na
Syberji wywieziony tam przez bolszewików. Pozostawił dwóch
synów Zbigniewa który stracił obie nogi w kampanji włoskiej
i Bohdana. Obydwaj przebywają na emigracji w Anglii.

967. **WODOKTY** Dobra położone w pow. Poniewieskim nad rzeką Nie-
wiążą. Dawne gniazdu możnego rodu Billewiczów. Od Billewi-
czów Wodokty przeszły drogą wiana do Kopanskich herbu Ja-
strzębiec w których to ręku pozostawały dwiescie ~~lat~~
zgorą lat. Od ostatniego Kopanskiego bezdzietnego Iwona
Kopanskiego Wodokty przy końcu wieku XIX przeszły do jego

~~szlachetna~~ corek jego siostry Zawadzkiej/ Wodokty / i Oginskiej / Wodokty Małe i Wodokciki /.

Zawadzka sprzedała Wodokty Brzozowskiemu a Oginska / secundo voto Wojtkiewiczowa / sprzedała Wodokty Małe i Wodokciki w latach 1910-14 Antoniemu Zawiszy herbu Zadora synowi Kazimierza b. posła do Dumy Państwowej. ożenionemu z panną Lappowną właścicielowi dobr Jotajnie położonych również w pow Poniewieskim. Przedstawiony na wizerunku dwor w Wodoktach Małych był zbudowany przed samą pierwszą wojną światową przez Antoniego Zawiszę.

Opisane w Potopie przez Henryka Sienkiewicza Wodokty który czerpał swoje wiadomości od tescia jego Pierwszej żony marszałka Szatkiewicz dotyczą zapewne Wielkich Wodokt w których zamieszkiwał Iwan Kopanski przed swoją śmiercią.

968. POLESIE dobra położone w pow Poniewieskim dawniej były folwarkiem należącym do Jodkan Butrymow. Po śmierci Antoniego Butryma Jodkanie dostały się Bohdanowi Butrymowi a jego brat młodszy Jerzy Butrym również filister korporacji Arkonji dostał w spadku ~~Bohdanowi~~ Polesie. Jerzy Butrym jest ożeniony z Zawiszanką corką Antoniego Zawiszy z Wodokt. Obecnie przebywa wraz z małżonką na emigracji w Anglii.

969. KOSCIELNIKI Dobra położone w pow Krakowskim . Własność hr Wodzickich. Dawny dwor przerobiony na pałac w latach 1697-1730 po r. 1773 częściowo zmieniony. Otoczony wraz z ogrodem murem tworzącym czworobok na ktorego narożnikach od wjazdu dwie oficyny. Murowany, piętrowy. Od strony zjazdu portyk czterokolumnowy z herbem Wodzickich

*Wodzicki hr August oż z Felicyą z hr Poniewskich
Wodzicki hr Henryk oż z Zofią z Sobaniskich*

*(po W. Włk. mieli dobrą 2. po Włk. z
R. Wyciążka z Pleszew*

x 970. hr. Benedykt Tyszkiewicz
i Maria z ks. Lubomirskich

Na parterze na osi wielka hala na przestrzał na piętrze po nad nią wielki salon nakryty sklepieniem. W sali bibliotecznej boazerje klasycystyczne.

Park założony w r. 1712 przez planistę i ogrodnika Loreta W ogrodzie obok pomnik- fontana wzniesiony na pamiątkę pobytu w Koscielnikach Stanisława Augusta Poniatowskiego w r. 1787 kamienny w krztałcie wielkiego wazonu.

970 POREBA WIELKA Dobra położone w pow Białskim wojew Krakowskie go własność hr Tyszkiewiczów. Pałac zbudowany około połowy XIX wieku przez Franciszka Lanciego. Jednopiętrowy z piętrem.

Sąsiedni kościół parafialny pod wezw. św. Bartłomieja wzmiankowany w r. 1325-7. Obecny drewniany z r. 1522 zszpecony przyröbkami dokonany w r. 1926.

971 KARNIOWICE Dobra położone w pow. Krakowskim własność Skrzynskich. Dwór wzniesiony zapewne w poł. XVIII wieku murowany parterowy przerobiony w r. 1860.

Kaplica pod wezw. św. Marji Magdaleny zbudowana w XVII w a poświęcona w r. 1624 w ogrodzie obok dworu.

W kaplicy 6 tablic marmurowych ufundowanych w latach 1655-75

1. Na pamiątkę konsekracji kaplicy przez bpa Marcina Szyszkowskiego.

2. Na pamiątkę ks Jakuba Chrostkowskiego zm 1655 sekretarza królewskiego

3. Na pamiątkę poświęcenia ołtarza w r. 1665 przez biskupa mikołaja Oborskiego

4. Ku pamięci ks Piotra Paczanowskiego zm 1667 prowincjała Jezuitów

5. Ku pamięci Achacego Pisarskiego poległego w r. 1673 starosty wolbromskiego wstawionego w wojnach z kozakami szwedami, siedmiogrodzianami i Turkami

6. Ku pamięci Jerzego Sebastjana Lubomirskiego marszałka koronnego

wreszcie 7. tablica na pamiątkę restauracji kaplicy przez Stanisława Mieroszewskiego

Konopka Adam Szamb. J. Sz. - Malwina & Czerminskich

972. **MODLNICA** dobra poł w pow Krakowskim własność Konopkow.
Dwor pierwotny drewniany opisany w inwentarzu z r. 1582
obecny murowany z drugiej połowy XVIII wieku przerobiony
na początku XIX wieku Parterowy częściowo podpiwniczony
na jednej z piwnic data 1784 roku.

W sąsiednim kościele wzniesionym w r. 1553 przebudowanym
następnie w drugiej połowie XVII w drewnianym znajdują
się

1. Płyta Nagrobna Stanisława Kucharskiego zm w pierwszej
poł XVII w.
2. Nagrobek Józefa zm 1801 i Teresy zm 1811 Konopkow
3. Epitafjum Stanisława Kucharskiego zm 1610.

973. **ŁAZANY** dobra położone w pow. Krakowskim własność Lewar-
towskich. Dwor wzniesiony w pierwszej połowie XIX w.

W sąsiednim kościele parafjnym pod wezwaniem Znalezie-
nia krzyża Sw wzmiankowanym 1325-7 a obecnym zbudowanym
w r. 1586-90 znajduje się kaplica grobowa Lubomirskich

Na zwornikach portali i okien herb Sreniawa Lubomirskich
fundatorów kościoła. Na drzwiach zakrystji herby Sreniawa
i Gryf. Chrzcielnica kamienna z herbami Gryf, Odrowąż
Sreniawa i Warnia.

Nagrobek ks Jakuba i Sebastjana / zm 1613 fundatora kosc/
Lubomirskich

Epitafja marmurowa Stanisława Kalinowskiego, łowczego
podlaskiego zm w r. 1679

Epitafja marmurowa Agnieszki z Luzanskich Boczkowskiej
zm r. 1782

Epitafja marmurowa Agaty z Boczkowskich Lewartowskiej
zm r. 1785

974 **ROŻNOW** Dobra położone w pow. Nowosądeckim. Dwor wzniesiony
w pierwszej ćwiertni w. XIX klasycystyczny murowany.
wewnątrz malowidła ściennie / na jednej Ułani ks Józefa/
W salonie na ścianach 8 widoków Paryża.

*Własc. hr Józef Stadnicki oż. z Joanną
z hr Stadnickich*

W pobliżu znajdują się ruiny zamku wzniesionego przez Piotra Rożna na cyplu urwistej skały nad Dunajcem.. Zamek Rożnow znany był już przed r. 1370. Prawdopodobnie w początku w XVI opuszczony przez ówczesnego właściciela Jana Amora Tarnowskiego z powodu braku miejsc na rozbudowę.

U stop wzgórza przy drodze prowadzącej do zamku widac resztki twierdzy z poł. XVI wieku wzniesionej przez hetmana Jana Tarnowskiego.

975. SLESZYN Dobra położone w powiecie Kutnowskim Własność
Dwór zbudowany w pocz. XIX wieku klasycystyczny . Murowany. Dach czterospadowy. Resztki parku dawniej otaczającego dwór. W sąsiednim kościele parafialnym wzniesionym w r. 1836 na miejscu dawnego zbudowanego w r. 1535 znajdują się tablice nagrobkowe Ksawerego / zm 1807 / i Teodora / zm 1848 / Zaborowskich

976. ŁĘKI KOSCIELNE Dobra położone w pow. Kutnowskim własność Czarnowskich
Dwór drewniany pochodzący z połowy wieku XVII restaurowany, położony na wzniesieniu , otoczony dawną fosą. Dach dwuspadowy łamana ze świetlikami. Obszerny park z połowy XIX wieku.
W sąsiednim kościele parafialnym p.w. Sw. Magdaleny wzmiankowanym w 1357 roku a przebudowanym w r. 1775 znajduje się nagrobek Marji z Zakrzewskich Sokolnickiej zm 1844 r.

977. WOJCZYCE Dobra położone w pow. Kutnowskim własność

Dwór zbudowany w XVIII wieku , drewniany , tynkowany. W kilku izbach zachowane belki stropowe. Kominek z XVIII w. rokokowy. przy dworze obszerny park.

978. KUTNO Miasto powiatowe położone na skrzyżowaniu traktów Warszawa- Poznań i Płock- Łęczyca. Otrzymało prawo miejskie w XV wieku. Spalone w r. 1755. Otrzymało nowy przywilej lokacyjny w r. 1766.

Dawny Pałac zbudowany w końcu XVIII. Murowany parterowy Sien z klatką schodową i duży salon.

Pałac Zawadzkich mabyło miasto Kutno

979. ŁĘCZYCA Dawny zamek wzniesiony około połowy XIV wieku przez Kazimierza Wielkiego rozbudowany przez starostę Łęczyckiego Jakuba Szczawinskiego w pierwszej połowie XVII wieku. Pozostałość zamku zabezpieczona w r. 1948.

980. BIESIEKIERY Ruiny zamku położonego w ziemi Łęczyckiej. Zamek wzniesiony w r. 1500 przez wojewodę Łęczyckiego Wawrzynca. Zamek przebudowany w r. 1797 przez kadynała Andrzeja Batorego i w r. 1665 przez Szczawinskich. Około roku 1800 opustoszały popadł w ruinę. Budynek mieszkalny z czachowanymi częściowo trzema ścianami działowymi. Sala wpołn - wsch narożu o śladach belkowanego stropu. W sali półn.- zach widoczny otwór wejściowy do piwnicy. W wieży zawieszenie kamienne z herbem prawdziwicz z pierwszej połowy XVII wieku/ obecnie wmurowane w ścianę remizy strażackiej.

981. **PODDEBICE** Dobra i miasteczko położone w ziemi Łęczyckiej
własność

Dwór wzniesiony w latach 1610-17 z fundacji Zygmunta Grudzińskiego wojewody Rawskiego. przerabiany w wieku XVIII.

W r. 1832 dobudowana kaplica. Po 1873 rozbudowany przez dodanie skrzydła przez Zakrzewskich. Murowany późnorenansowy. Na sklepieniu dekoracja. Kominek z herbem Grzymała Grudzińskich. Kaplica z r. 1832 nakryta osmiopłową płaską kopułą z dekoracją stiukową z herbami Jastrzębiec, Rola, Pomian i Grzymała

Ostatni właściciel Rodryk Nyskota Zakmowski

982. **GOSLUB** Dobra położone w pow. Łęczyckim. Własność

Barona Malzena

Dwór zbudowany w końcu wieku XVIII klasycystyczny, murowany położony wśród rozległego parku

We dworze stare posadzki i piece. Dach czterospadowy.

983. **GOSTKOW** Dobra położone w pow. Łęczyckim nad rzeką Ner.

Własność Skrzynskich. Ostatnim właścicielem był strasz z dwóch braci Skrzynskich Aleksander / który miał brata Ludwika ożeniony z panną Gorską z Oszczeklina.

Pałac zbudowany w r. 1802 klasycystyczny murowany, piętrowy podpiwniczony. Salon owalny. Polichromja wewnątrz klasycystyczna. W klatce schodowej z romantycznym pejzażem - świątynia w parku. W salonie owalny plafon z Cererą. Na piętrze w salonie owalny plafon Zeus na Olimpie

984. **WODZIERADY** Dobra położone w pow. Łaskim woj. łódzkiego
własność

Dwór zbudowany w pocz. XIX w. drewniany, otynkowany. Zachowane dawne posadzki piece oraz stolarszczyzna

985. **SEDZIEJOWICE** Dobra położone w pow. Łaskim woj. Łódzkiego
Własność
Dwór zbudowany w pierwszej połowie XIX wieku Murowany, parterowy, dach czterospadowy.
986. **PABJANICE** Osada na terenie kasztelanji Chropy darowanej kapitule krakowskiej przez Wodzisława Hermana 1086.
Miasto Pabjanice lokowane przez Bolesława 1297. Rozkwit miasta w drugiej połowie XVI w Niszczone przez liczne pożary 1532, 1639, 1760. 1797.
Do roku 1796 własność kapituły krakowskiej.
W drugiej połowie XIX wieku staje się ogniskiem przemysłu tekstylnego.
Dawny zamek wzniesiony 1565-71 z inicjatywy Stanisława Dąbrowskiego kosztem kapituły krakowskiej, jako siedziba regensów kapituły.
Okna w kamiennym obramowaniu z herbami Foraj Stanisława Dąbrowskiego
987. **ŁASK** Miasto powiatowe ongiś siedziba rodu Łaskich.
Kościół parafialny po wezwaniu nawiedzenia N.M.P. i św. Michała Archanioła. Parafia erygowana 1866. Kościół obecny wzniesiony w r. 1525 z fundacji Jana Łaskiego arcybiskupa gnieźnieńskiego. Od r. 1532 do 1819 kolegiacki
Kaplica Matki Boskiej 1760 z rzezbami świętych i oragła płaskorzeźba Madonny z Dzieciątkiem włoska renesansowa
Dzieło mistrza włoskiego **ANDREA DELLA ROBIA** z 1437-1528/
dar Papieża **KLEMENSA VIII** / 1523-1527/ dla arcybiskupa Jana Łaskiego w ramie metalowej z relikwiami, całość na aksamicie haftowanym w XVII w
Tablice nagrobne Antoniego Swidłowskiego XVII w
ks Andrzeja Gornickiego zm 1821, Wiktorji z Sucheckich
Przeradzkiej zm 1845. Feliksa Bądzynskiego zm 1841.
Nad arkadą leży płytką z herbem Korab, krzyżem i literą
W pod infułą z XVI wieku

- 988 . SCHLOSS SEGEWOLD / Sigulda/ Pałac i dobra położone w
w Liwonji w najpiękniejszej okolicy tej prowincji zwanej
Szwajcarią liwonską Dawniej własność baronów

Po przeprowadzeniu na Łotwie reformy rolnej dobra zostały
sparcelowane a zamek przemieniono na dom wypoczynkowy dla
literatów i dziennikarzy łoteskich.

W pobliżu ruiny zamku Segewold.

989. SEGEWOLD / Sigulda / ruiny zamku położonego w Liwonji w
t.zw. Szwajcarii liwonskiej. Zamek niegdyś wzniesiony przez
rycerzy mieczowych w latach 1200. z biegiem lat popadł w
ruinę. Jest to jeden z trzech zamków: Sigulda / Segewold /
Turajda i Krimulda stanowiących niegdyś linię obronną a
położonych w dolinie rzeki Gauji w odległości 30 mil od
Rygi

Zamek Sigulda i Turajda związane są z wspomnieniami o
pewnej pięknej dziewczynie znalezionej w r. 1601 na polu
bitwy od Turajdy jako niemowlę. Dobrzy ludzie mianowicie
zakrystjan z Turajdy i jego żona wzięli niemowlę z pola
bitwy, pod ich opieką owa bezdomna sierota którą przyjęli
do rodziny i wychowali jako własną córkę wyrosła na przepię-
kną dziewczynę. Jej pierwszą miłością był młody ogrodnik z
zamku Turajdy imieniem Wiktor. Rodzice zgodzili się aby
ich córka przybrana poślubiła Wiktora.

Niestety Roża wpadła w oko grasującego w pobliżu hirsztu ban-
dy zbujkiej zapewne dezertara z chorągwi polskiej polaka
Jakubowskiego.

W porywie zazdrości Jakubowski kazał ją zamordować.

Pamięć o nieszczęśliwej Roży z Turajdy i jej nieszczęsnego
narzeczonego urosła w legendę i Roża stała się bohaterką
narodową Łotwy.

Jakubowski dręczony wyrzutami sumienia sam się oddał w ręce
władz osądzony i stracony o czym świadczą dokumenta sądo-
we przechowywane w archiwum liwonskim w Rydze.

990. **TURAJDA** Ruiny zamku wzniesionego przez krzyżaków w początkach XIII wieku położonego w Szwajcarji Liwonskiej . Zamek Turajda związany jest z legendą o pięknej Roży z Turajdy bohaterki narodowej Łotyskiej/ ~~Spreszczenie~~ ~~opis~~ legendy znajduje się w opisie zamku Sigulda / Segewold no 989. /
991. **RYGA** Tum rygski wzniesione przez rycerzy mieczowych w 1200 przez Alberta I von der Ropp'a który otrzymał od papieża Inocentego III zezwolenie na osiedlenie tam kupców niemieckich
992. **KURLANDJA** Wczesne przedwiosnie w Kurlandji w okolicach Mitawy koło stacji Olaj i fermy politechniki Rygskiej Peterhof. Ozwał się już pierwsze głuszcze a cietrzewie zaczynają tokować
993. **LIWONJA** Krajobraz szwajcarji liwonskiej ~~Spław~~ ~~spław~~ drzewa na rzece Gauji.
994. **KURLANDJA** Wybrzeże kurlandzkie Bałtyku w okolicach ~~Wakumna~~ Kemmern i Majorenhofu.
995. **BRZEZINY** Miasto pow. w woj. Łódzkim. Data założenia nie znana Dawniej kasztelanja brzezinska, zwana w średniowieczu Parvia Cracovia. Miasto nabył w r. 1462 Michał Łasocki od Jana Gruszczyńskiego biskupa kujawskiego. Z biegiem czasu rozbudowane. Do roku 1792 miejsce odbywania sejmików. Przedstawiony na wizerunku kościoła par. pod wezwaniem Podwyższenia Krzyża był wzniesiony w XIII wieku choć parafia istniała już w r. 1139. . Kaplica Matki Boskiej Rożancowej fundowana przez Łasockich w połowie XVI wieku. Kaplica Św. Krzyża fundowana przez mieszczanina Pawła Miedzionkę około 1610 r. W kaplicy Łasockich znajdują się: Tablica fundacyjna Stanisława Łasockiego, z herbami Dołęga i

Leliwa.

Płyty nagrobne: Stanisława Lasockiego w zbroi i z buzdyanem mieczem i szyszakiem z XVI wieku dłuta Berbardino Zanobji de Gianotis, oraz Wandy Lasockiej zm. 1535 r. Dwa duże grobowce rodziny Lasockich w krypcie z herbami Dołęga.

Michała Lasockiego podkomorzego i starosty Łęczyckiego, Stanisława Lasockiego podkomorzego poznańskiego i starosty rawskiego

Jakuba Lasockiego kasztelana Łęczyckiego

Jana Lasockiego chorążego Łęczyckiego z datą 1600 r

Zofji Lasockiej żony Stanisława z herbem Odrowąż

Anny Lasockiej żony Jakuba z herbem Nałęcz.

Tablica żony Tomasza Grzybka zm 1630

Epitafja:

Jozefa Lasockiego kasztelana Łęczyckiego zm 1757

Antoniego Lasockiego wojewody ciechanowskiego zm 1799

ks Jana Bratka zm 1811, Ksawerego Rasnickiego zm 1812

Adama Noyszewskiego zm 1813, ks Bartłomieja Wokackiego zm 1816

Konstantego Pytkiewskiego zm 1824 i Piotra Grabinskiego zm 1831.

996. ~~GRABOWANIE~~ OPORÓW kościół par. pod wezwaniem św Marcina

Gotycki, zbudowany w r. 1450 około połowy XVII wieku mury zostały pogrubić. Kościół leży w powiecie Kutnowskim.

W kościele: dwa portrety Jozefa i Antoniego Sołkołubow

z połowy XVIII wieku, dwa portrety Jana i Heleny Sołkołubow z końca XVIII w. Płyta nagrobna Władysława Oporowskiego biskupa

Epitafja: Wincentego Veselcio paulina, zm 1642 Stanisława Oporowskiego paulina zm 1758. Jozefa i Antoniny Sołkołubow

fundatorów kościoła,

Tomasza Orsetti zm 1785, Konstancji Orsetti zm 1841, Jana Orsetti zm 1844

997. PIATEK miasteczko położone w pow. Łęczyckim należało do dobr arcybiskupstwa Gnieźnieńskiego

posiadało dwór arcybiskupi. Przywilej miejski potwierdzony przez Władysława Jagiełłę w r. 1429. Położone na szosie Łowicz- Łęczyca.

Kościół paraf. pod wezw. Sw Trojcy wzniesiony w r. 1460

W kościele tablice nagrobne Heleny z Pokrzywnickich Gomolinskiej podkomorzyny Łęczyckiej zm 1807

Jozefy z Zaborowskich Rosciszewskiej zm 1829

Ludwika Rakowieckiego zm 1829

Joanny z Wodzyńskich Rakowieckiej zm 1844 oraz Michała zm 1844

Tekli zm 1850 z Chądzyńskich Dzierzbickich.

Na cmentarzu kościelnym nagrobek rodziny Wodzyńskich.

998. Osada położona w pow. Kutnowskim, zwana GŁOGOWIEC

Kościół par pod wezwaniem Narodzenia N.M.P. i sw. Wojciecha ukończony 1433. Portal renesansowy nad nim kartusz z herbam Grzymała Głogowskich i datą 1573¹

Nagrobek Jana Głogowskiego wystawiony przez Pawła Głogowskiego w r. 1563.

Tablice nagrobne : Macieja Goreckiego zm 1812. Franciszka Bagniewskiego zm 1815. Wojciecha i Ludwika z Wieszczyńskich Bojarskich

Na cmentarzu kościelnym pomniki Wieszczyńskich 1843

Wojciecha Bojanowskiego zm 1851

999. RYGA Widok na Uniwersytet dawniejszą Politechnikę położoną nad dawnym kanałem wśród pięknego parku./Opis patrz No790.

1000. KURLANDJA W pobliżu Rygi wśród lasów nadmorskich wzniesiono krzyż drewniany na pamiątkę rostrzelanych przez bolszewików w r. 1919 kilkuset osób. Wśród rostrzelanych i zamordowanych był kwiat inteligencji: profesorowie uniwersytetu, lekarze, ziemianie, adwokaci i działacze społeczni prowincji bałtyckich.

Na krzyżu widnieje napis w językach łacinskim, łoteskim i niemieckim " BOŻE PRZEBACZ IM "

Tym wizerunkiem znamienym zakończyłem główny etap mojej pracy . Zbior rysunków zajmuje 1000 tablic.

1001 ŻMUDZ Dzień zimowy.

Piękne są nasze dni zimowe gdzieś na Żmudzi lub górnej Litwie krajobraz zimowy jest dla laików bodaj zagadką. W owe dni mroźne a słoneczne kiedy zdawać by się mogło że rozgraniczenie światła i cieni powinno raczej być wyraźne, oko malarza nie obserwuje zakreslenia tu płaszczyzny barw a raczej zkomplikowaną grę kolorów pośtonów i pościeni. a błękit nieba gdzieś na horyzoncie zlewa się w delikatnej mgie z jasnością sniegu. śnieg w gruncie rzeczy nie bywa nigdy białym. kładą się na nim długie ~~ciemne~~ niebieskawe smugi od drzew, lasów i lub krzyża przydrożnego. Promienie słoneczne nie padają tu prostopadle a raczej ślizgają się po powierzchni sniegu ciągnąc za sobą różowawe lub fioletowe pośtony.

1002. OSITNIA CZKA dobra położone na Ukrainie w powiecie czechryńskim guberni Kijowskiej w odległości 75 wiorst od Czechrynia i 12 wiorst od miasteczka Żłotopol / zwanego dawniej Hulajpole / gdzie znajdował się kościół parafialny. Ositniaczka należała ongiś do Lubomirskich potem do Waskowiczów dalej Żubryków. W r. 1536 Król Zygmunt I nadaje całą obszar Smiły którego część stanowiła Ositniaczka Juskowi Tomkiewiczowi.

Krystyna Pachucina Korzeniowska ostatnia z rodu Żubryków sprzedaje całą dobrą w r. 1633 Stanisławowi Koniecpolskiemu. Po śmierci bezdzietnego Stanisława Lubomirskiego różne losy nawiedziły całą Smiłowszczyznę i jej część Ositniaczkę. dostała się ona w ręce Potiemkina potem Dawydowych od których w r. 1808 nabył Ositniaczkę Antoni Kotiuzynski z Wołynia na wspólną z Hieronimem Grudzińskim

Na mocy działu dokonanego przez nabywców w r. 1814 na schedę Kotiuzyńskich przypadła Ositniaczka Niższa . W r. 1815 A. Kotiuzyński kupuje od Florjana Zaleskiego sąsiednią wies Pisarzówkę a w r. 1820 od generała Mikołaja Wysockiego pobliską wies Rosochwatkę.

Ositniaczka Niższa pozostała w rękach rodziny Kotiuzyńskich Rosochwatkę otrzymała w posagu córka Antoniego Kotiuzyńskiego z jego pierwszego małżeństwa z Józefą Zwierzchowską, Konstancja zamężna za Teodorem Krasinskim właścicielem wsi Regimientarżowka. Wios Pisarzówka przeszła w ręce córki Antoniego z drugiego małżeństwa z Teresą Jerlicz, Teodori zamężnej za Świętosławem Koroway Metelnickim a później córki Teresy za Antonim Zaleskim.

Antoni Kotiuzyński w ciągu kilku lat pełnił urząd podkomorzego powiatów Czehryńskiego i Czerkaskiego.

Antoni Kotiuzyński zmarł w 1837 roku. Ositniaczka przeszła w ręce jego żony Teresy z Jerliczow oraz synów z drugiego małżeństwa Henryka, Konrada i Zygmunta. Gospodarkę prowadziła wdowa po Antonim, pomagali jej w tym synowie, wpraw Henryk zmarł bezpotomnie w r. 1849, później Konrad-zmarł bezpotomnie w r. 1872 - wreszcie Zygmunt.

Teresa Kotiuzyńska zmarła w r. 1880 i właścicielem Ositniaczki pozostał najmłodszy z synów ~~Zygmunta~~ Zygmunt. Po śmierci Zygmunta w r. 1894 spadek po nim przeszedł na syna Antoniego który ukończył wydział rolny na uniwersytecie Jagiellońskim W roku 1917 fala bolszewizmu ogarnęła tę część Ukrainy. Majątek został zniszczony Antoni Kotiuzyński musiał opuścić gniazdo rodzinne. W niepodległej Polsce pełnił urząd attache rolniczego przy ambasadzie Polskiej w Berlinie a później dyrektora Banku Ronego / oddział w Poznaniu.

1003. **BIAŁACZEW** Dobra położone w wojew. Kieleckim własność rodziny hr Broel-Platerów. Ostatnim właścicielem był Zygmunt hr Broel Plater ożeniony z Anną z hr Brzozowskich Pałac w Białaczewie wzniesiony w latach 1797-1806 według projektu znakomitego architekta Jakoba Kubickiego genera;nego intendenta Budowli Królewskich / 1758- 1833/ Uwaga Kubicki budował również pałace w Bejskach, Radziejowicach i Sterdyni.
1004. **LUDYNIA** Dobra położone w pow. Jędrzejowskim wojew. Kieleckiego. Na wizerunku fragment dworu i zabytkowego spichlerza dworskiego. W latach 1908-1912 Ludynia należała do Teofila Rytyla- Szeligi zm w r. 1912.
1005. **BATKOWO** Dobra położone w pow. Ciechanowskim wojew. Warszawskiego na wizerunku zabytkowego łamusa dworskiego. Ostatni właściciel ?
1006. **RAVSNAS** Dwór domeny państwowej RAVSNAS w środkowej Szwecji wzniesiony w r. 1723. Architekturą swą przypomina przeciętny dwór szlachecki w Polsce. Świadczy to pewnie wspólnocie architektury wiejskiej w obu krajach.
1007. **DROTTINHOLM** pałac zwany ~~Wesbalem~~ Szwedzkim rezydencja podmiejska królów szwedzkich położona w pobliżu Stockholmu zbudowana w latach 1662--86 przez Nikodema Tessi starszego w wi c mniej więcej w tym samym czasie co i pałac w Wilanowie pod Warszawą którego budowę zaczął król Jan III Sobieski / 1674-1696 / według planów architekta włoskiego Józefa Bellotti w r. 1677 Wizerunek ten służy do porównania wspólności wpływów baroku

1008. **STROMBERUM** Dwór o charakterystycznej architekturze skandy-
nawskiej zbudowany w r. 1770 należący do domeny państwowej
położonej w środkowej Szwecji.
1009. **VADSTANA** Zamek położony nad jeziorem w środkowej Szwecji
wzniesiony w średniowieczu. Jeden z najpotężniejszych zam-
ków szwedzkich.
Zamek ten związany jest z pamięcią św. Brigidy która tu mie-
szkała i dobro dla ludzi czyniła.
1010. **WALEWICE** Dobra położone w ziemi Łowickiej własność Gra-
biskich. Pałac zbudowany w r. 1783 na miejsce drewnianego
dworu dla Anastazego Walewskiego i jego żony Magdaleny z
Tyzenhauzów przez architekta Hilarego Szpilewskiego.
Pałac położony w parku rozplanowanym przez Władysława Kro-
nenberga w r. 1886.
Po śmierci ostatniego właściciela Stanisława Grabinskiego zm. 1924
dobra te przeszły do jego żony Jadwigi z hr. Potockich
- 1011 **KIERNOZIA** Dobra położone w ziemi Łowickiej własność Wieszczyck-
kich. . W wieku XV należały do rodziny Sieppskich później do
Piwów / w wieku XVII wreszcie w wieku XVIII do Łączynskich.
Marja Łączynska była małżonką Atanazego Colonna Walewskiego
szambelana króla Stanisława Augusta.
Pałac z pierwszej połowy XIX wieku. Na części terenu od południa
wschodu resztki parku.
W sąsiednim kościele paraf. pod wezw. św. Małgorzaty z XVI wieku
znajdują się : obraz trumienny Anny z Zaborowa Piwowej,
fragment nagrobka Pawła de Kiernozia zm. 1546 . nagrobek Barnaby
zawiszy Czarnego zm. 1815 i jego żony Krystyny zm. 1819 wreszcie
tablice nagrobne Łączynskich Macieja zm. 1795, Teodora Michała

i Klementyny zm 1842.

Ostatnim dziedzicem Kiernozi był Kazimierz Wieszczycki ożeniony z N. z Jaraczewskich

LOI2 NOWE MIASTO NAD PILICĄ Dobra i miasteczko położone w pow. Rawsko Mazowieckim własność Bławdziewiczów.

Pałac zbudowany w drugiej połowie XVIII wieku dla generała Franciszka Granowskiego. Park sytuowany tarasowo na stoku doliny Pilicy. W sąsiednich kościołach znajdują się.

a. w kościele św. Kazimierza epitafja Anieli z Szydłowskich Gostomskiej zm r. 1805. Pawła Gostomskiego chorążego ziem pomorskich zm r. 1825. Kazimierza Słupeckiego zm 1832, Roży z Rzeszotarskich Gostomskiej zm 1840.

b. w kościele par. p. w. Opieki Matki Boskiej zbudowanym w 1850 na miejscu starego z XV wieku znajdują się płyty nagrobne : Piotra Ralnego zm 1690, Franciszka Filipskiego zm 1818

Dra Józefa Rothendorfa zm 1828 , Magdaleny Malinowskiej zm 1831

c. w kościele i klasztorze Kapucynów zbud w 1765-86 z fundacji Stanisława Świdzińskiego wojew. rawskiego i Kazimierz Granowskiego również wojew. rawskiego wreszcie Franciszka Granowskiego Generała wojsk Koronnych brak jest pamiątek historycznych.

Ostatnim dziedzicem Nowego Miasta nad Pilicą był Gustaw Bławdziewicz ożeniony z Adelą z hr. Łubińskich.

LOI3 KALEN Dobra położone w pow. Rawsko Mazowieckim własność Chełmickich. Pałac zbudowany w połowie wieku XIX położony w rozległym parku.

1014. **ŁĘGONICE** dobra położone w pow. Rawsko Mazowieckim .
Dobra te do połowy wieku XIX były własnością rodziny
Wylazłowskich. Dwór zbudowany w wieku XVIII położony
wsrod parku.
Ostatnim właścicielem był ?
- 1015 **WĘGRZYNOWICE** dobra położone w pow Rawsko Mazowieckim
Dwór zbudowany około połowy XVIII w. na miejscu dawnego
związanego według tradycji z osobą Jana Chryzostoma Paska
Ostatnim właścicielem był ?
- 1016 **STARA WIEŚ** dobra położone w powiecie Rawsko Mazowieckim
dwór zbudowany w drugiej połowie XVIII wieku według tra
dycji z fundacji Króla Stanisława Augusta dla Anny Rajec-
kiej.
We dworze posadzki z barwnego drzewa, dwa piękne kominki
na sufitach rozety.
Ostatnim właścicielem był ?
1017. **ŻYTNO** dobra położone w pow. Radomskim. Dwór zbudowany
w pierwszej połowie wieku XVIII własność Siemienskich
Ostatnim dziedzicem był Jacek Siemienski, poseł na sejm
radca Tow, Kred. Ziemi, ożeniony z żoną z Wielowiejskich
- 1018 **BĄKOWA GÓRA** dobra położone w pow. Radomszczańskim.
Dwór zbudowany przez Małachowskich murowany pochodzi z
drugiej połowy w. XVIII
W sąsiednim kościele par. p.w. Sw Trojcy z wieku XV a prze
budowanego w r. 1603 znajdują się : epitafie Małachowskich
mianowicie Katarzyny z herbem Jastrzębiec, zm 1604 r
Józefa zm 1717 z herbem Nałęcz , epitafium małżeństwa
Dzierżgowskich Józefa zm 1830 i Salomei zm 1847.
Na cmentarzu nagrobek Jana Błeszynskiego zm 1822.

1019. **SKIERNIEWICE** dawny pałac arcybiskupi wzniesiony 1610-1619 z fundacji arcybiskupa wojciecha Baranowskiego i wawrzynca Gembickiego prawdopodobnie na miejscu poprzedniego drewnianego. Zniszczony w XVII wieku odnawiany i rozbudowany 1721-59, restaurowany i ozdobiony ze wzniesieniem kaplicy w r. 1762.

Pałac otoczony rozszerzonym znacznie w r. 1845.

w kościele parafjalnym p.w. sw. Jakoba pierwotnie drewnianym z fundacji biskupa Jana z Sienna, ~~spalonym~~ w r. 1460 spalonym w wieku XVIII a następnie zmurowanym z fundacji prymasa Antoniego K. Ostrowskiego znajdują się: Tablice nagrobne Henryka Firleja zm 1676, Andrzeja Olszowskiego zm 1677, H. Loethefelda de Loewensprunga medyka królewskiego zm 1760, arcybiskupa Adama Komorowskiego zm 1759.

1020. **MAJKOWICE** ruiny zamku zwanego "Surdega". Należał w wieku XV do rodu Jelitczyków między innymi do Florjana Szarego. W pocz. XVI wieku własność Majkowskich. Obecne ruiny pochodzą z w. XVI. Zamek położony na skraju podmokłej doliny Pilicy. Murowany z łamanego kamienia i cegły, narożniki i detale z ciosu.

1021. **ŁOWICZ** Kościół kolegiacki p.w. wniebowzięcia N.P.M. i sw. Mikołaja. Parafia istniała w r. 1100 Kościół kolegiacki 1433. Pierwotnie drewniany. Murowany gotycki rozpoczęty przed r. 1443 późniejszy przekształcony rzekomo 1530 oraz 1624. z przedmurowaniem i dokończeniem wież. Po pożarze gruntownie przebudowany z podwyższeniem korpusu w latach 1653-54 z fundacji arcybpa Macieja Łubińskiego zapewne według projektu Tomasza Pancino oraz wykończony

przez Andrzeja Pancino. Przybudówki rozbudowane z fundacji arcbpa Adama Komorowskiego 1759. Gruntowna restauracja 1862. Po pożarze 1939 odbudowany przez arch. Ryszarda Pawłowskiego. W kolegiacie znajdują się porterty.: arcbkp Jana Wężyka z początku XVIII w. arcbkp Macieja Łubińskiego poł. XVII w. Andrzeja Cebrowskiego lekarza nadw. kr. Władysława IV. Jana Tarnowskiego arcbkp Gnieźnieńskiego, Janam zm 1604. Jana Tarnowskiego archidjakoła krakowskiego zm 1669. arcbkp. Michała Radziejowskiego zm ok. 1700 arcbkp Stanisława Szembeka zm pocz. XVIII w. arcbk Teodora Potockiego zm poł. XVIII w. Adama Komorowskiego zm pocz. XVIII w. arcbkp. Władysława Łubińskiego pocz XVIII w. Adama Zajączkowski kanonika łowickiego 1757. arcbkp Michała Poniatowskiego pocz XVIII w. biskupa Kajetana Sołtyka pocz. XVIII w. arcbkp Ignacego Krasńskiego koniec XVIII w.; Franciszka Czajkowskiego kanonika łowickiego; Kazimierza Tarnowskiego.

Nagrobki: arcbkp Jana Przerębskiego zm 1562; Anny z Pawłowa oraz Marcina ~~gostynskiego~~ gostynskiego małżonków Sleszyńskich zm 1588. arcbkp Jakoba Uchńskiego zm 1581; arcbkp Henryka Firleja zm 1626; Jerzego Rokickiego kanonika łowickiego zm 1629 arcbk Andrzeja Leszczyńskiego zm 1657. arcbkp Wacława Leszczyńskiego zm 1666; arcbkp. Mikołaja Prażmowskiego zm 1673. ; Andrzeja Retka prałata zm 1907

Płyty nagrobne arcbkp Jana Lipskiego zm 1641 i arcbkp Mikołaja Prażmowskiego zm 1673

Epitafje Jadwigi z Klinnik Osmolskiej zm 1625 ; Władysława Obidowskiego kanonika gniezn. zm 1633 Jana Ługowskiego archidjakoła na łowickiego zm 1641

Epitafje: Piotra Małokłęckiego kanonika Łowick. zm 1644
 Barbary z Duninow Mikołajowej Łayszczewskiej kasztelanowej
 sochaczewskiej zm 1645. Samuela Przeławskiego kanonika Łowick
 zm 1659. Kacpra Trzemieskiego sufragana gniezniensk. zm 1665
 Wojciecha Pilchowicz dziekana Łowick. zm 1655; Jana Stanisława
 Grabowskiego kanonika Łowick zm 1686; Andrzeja Karola Szało-
 wskiego archidjakona Łowick. zm 1686; Mateusza Orłowskiego
 kanonika Łowick. zm 1697, Jana Witkowskiego kanon. Gniezn.
 zm 1718.; Stanisława Krajewskiego kanon. Łowick zm 1694;
 Franciszka Łackiego sufr. ~~kanonika~~ kujawskiego zm 1617,
 Macieja Łackiego dziekana Łowick zm 1557, Andrzeja Konstantego
 Łackiego kanon Łowick zm 1712. Tekli Rydzynskiej zm 1827.
 Jakoba i Domiceli Łempickich zm 1831; Jakoba Sikorskiego zm 1831
 Andrzeja Kiełkczewskiego kanon. Łow. zm 1863.
 W Kaplicy sw. Trojcy : nagrobek Piotra Tarnowskiego chorążego
 Łęczyckiego pocz XVII w.
 W Kaplicy sw. Anny : epitafje: Wojciecha Święcickiego kanon.
 Łowick zm 1644; Adama Oporowicza kanon. Łow. zm 1674; Jozefa
 Trzcinskiego sufr gniezn. zm 1738; Krzysztofa Dobinskiego
 dziekana Łowick. zm 1769
 W Kaplicy Najsw. Sakramentu nagrobki; Adama Zajączkowskiego
 kanon Łowickiego zm 1760; Oczykowskich : Arkadiusza zm 1872,
 Leopoldyny wackawy z, 1889; Franciszki zm 1901 i jej corki
 Bronisławy
 W Kaplicy p. Jezusa Ukrzyżowanego nagrobek arcbkp Adama Komoro-
 wskiego zm 1759
 W kaplicy Ogrojcowej epitafia Andrzeja zm 1806 i Heleny z
 Barszczow zm 1820 małżonkow Zawadzkich.

1022. **BAKOWA GORA** ruiny zamku położone w pow. Radomszczańskim na wysokim wzgórzu panującym nad doliną Pilicy obok traktu Przedborz- Piotrków. Zamek wzniesiony w XIV wieku przez Zbigniewa Baka.
1023. **ARKADJA** Park romantyczno sentymentalny położony w ziemi Łowickiej między rzeczką Skierniewką a drogą z Łowicza do Nieborowa. Założony w r. 1778 przez Helenę z Przezdzieckich Radziwiłłową a projektowany przez Szymona Bogumiła Zuga przy jej współudziale pracował nad jego upiększeniem Wojciech Jaszczołd. W środku parku pawilony : świątynia Djany, dom arcykapłana, zamek gotycki, domek Sybilli wreszcie przesławiony na rysunku domek Murgrabiego wzniesiony przed r. 1800. Arkadja należy do dóbr Nieborowskich ks. Janusza Radziwiłła oraz z ks. Anną z Lubomirskich.
1024. **TARCE** Dobra położone w pow. Jarocińskim wojew. Poznańskiego. Pałacik zapewne z początków XIX wieku. Dobra te należały do Ostrog Gorzelskich. Zbigniew Gorzelski zapisał takowe swojej siostrzenicy Oldze z Ostrog Gorzelskich Skarzynskiej małżonce Zdzisława Skarzynskiego który po śmierci żony odziedziczył Tarce i był ostatnim ich właścicielem.
1025. **TUBĄDZIN** Dobra położone w ziemi Sieradzkiej należące do Colonna Walewskich. Dwór wzniesiony w początkach XIX wieku. Ostatnim dziedzicem był Kazimierz Walewski radca tow. kred. ziemsk. który w Tubądzinie zgromadził cenne zbiory dotyczące ich rodziny i stworzył prawdziwe muzeum. Były tam portrety, stroje, dokumenta. Kazimierz Walewski był nieżonaty. Był on ostatnim dziedzicem Tubądzina.

1026. **KNIAJA POLSKA** Dzikie
1027. **MAŁKOW** dobra położone w pow. Sieradzkim. Pałac wzniesiony około roku 1820-1830. przez Biernackiego adjutanta Cesa-
rza Napoleona na wzor domu zamieszkałego przez Napoleona
w czasie jego pobytu na Elbie.
Małkow należał do rodziny Pstrokonskich. Córki Ostatniej
z Pstrokonskich - Bardzinskiej z domu sprzedały Małkow
Adamowi Krzyżanowskiemu właścicielowi sąsiednich Prusino-
wic ożenionego z Reginą z Krzyżanowskich. W Małkowie osiadł
syn ich młody Henryk Krzyżanowski który jako oficer rezer-
wy zmarł w Anglii w r. 1943.
- 1028 **WRZĄCA** Dobra położone w powiecie Sieradzkim . Dwor z po-
czątków wieku XIX . Po śmierci /N/ Grodzickiego dobra
odziedziczyła jego małżonka Marja z Grodzickich Grodzicka
siostra Włodzimierz z Morzyc, Filipa z Lubranca i Stanisła-
wa.
1029. **WOLBORZ** Dobra biskupie wspomniane jako grod Wolborz w
roku 1136 lokowane na prawie Magdeburskim już w r. 1357.
Dobra te położone w ziemi Piotrkowskiej należały do bisku-
pow Kujawskich.
Pałac pierwotnie wzniesiony w r. 1626 przebudowany od
fundamentów w r. 1773 według projektu Franciszka Placi-
diego dla arcybiskupa Antoniego Ostrowskiego.
Park założony przez tegoż Placidiego opada tarasami.

1030. **BEŁCHATÓW** Dobra i miasteczko położone w ziemi Piotrkowskiej nad rzeczką Rakówką. Dwór zbudowany w pierwszej połowie XVIII wieku murowany później dwukrotnie powiększony.

W Bełchatowie znajdują się dwa kościoły:

1034. **SOBÓT** Parafialny p.w. Narodzenia N.P. Marji k kościoł p.w. sw. Stanisława w r. 1830 z fundacji Stanisława Kaczko-
wskiego

Ostatni właściciel ?

1031 **SOBÓTA** kościół . Wies osadzona na prawie niemieckim około 1250 roku na przełomie XIV-XV wieku otrzymała prawo miejskie. W wieku XV-XVI własność Sopockich

Kościół parafialny p.w. Ss Piotra i Pawła Apostołów zbudowany w pierwszej połowie XVI wieku na miejsce dawnego z fundacji Tomasza Sopockiego kasztelana Łęczyckiego. Restaurowany w r. 1852.

1037. **SOBÓTA** W kościele dwa nagrobki Sopockich: Tomasza zm 1527 i Jakuba dworzanina Zygmunta I zm 1540 przedstawiające rycerzy w zbroi. z herbem i kartuszem herbowym; Cypriana Zawiszy Czarnego zm 1827 .

W kościele cmentarnym drewnianym p.w. Przemienienia Pańskiego nagrobek Honoraty z Zaborowskich Koźuchowskiej zm 1825.

Na wzgórzu zamkowym neogotycki zamek z 2 poł XIX w.

1032. **OŻARÓW** Dobra położone w pow. Wielunskim . Dwór wzniesiony około połowy XVIII w. drewniany na podmurowaniu tynkowany. Stropy belkowane . Na jednej belce data 1745
Ostatni właściciel ?

1033. NIECHMIROW dobra położone w pow. Sieradzkim. Dwor czy też oficyna dworska z końca XVIII w. murowana , popiwniczona. Park ze szpalerami grabowemi i altanami
Ostatni właściciel ?
1034. GOSCINNA dobra położone w pow. Piotrkowskim . Dwor zbudowany w XVIII wieku, drewniany oszalowany z piwnicami sklepieniami . Dach łamany , polski, gontowy
Ostatni właściciel ?
1035. LUBIEC dobra te leżą w pow. Piotrkowskim. Dwor z pierwszej połowy XIX w. murowany , popiwniczony.
Nad wejściem data 1835 . Położony na wyspie
Ostatni właściciel ?
1036. PARZENICE dobra położone w pow. Piotrkowskim . Dwor wzniesiony w XVIII w. , murowany, dach gontowy.
1037. BOLESŁAWIEC Ruiny zamku położone w pow. wielunskim.
Zamek wzniesiony w 1269 r. . Przebudowany przez Kazimierza W. w r. 1335.
Zburzony w czasie najazdów szwedzkich. W początku XVIII zburzony ponownie i nie odbudowany. Położony na wzgórzu na zachodnim brzegu Prośny.
Wątek murów z cegły i kamienia polnego obłożonego cegłą
1038. SANCYGNIEW . Dobra położone w ziemi Kieleckiej. Pałac przerabiany pochodzi zapewne z XVIII w. Brama wjazdowa renesansowa z XVI w. . Dawniej Sancygniew był ośrodkiem arjańskim. W Sancygniewie dochował się dawny zbor braci polskich. Arjanie skupiali się przeważnie w okolicach Pinczowa. Protektorem ich był Jan Sieniawski, kasztelan żarnowski. Oprócz okolicznej ludności przybyli tu osadnicy i różni wybitni arjanie jak Piotr Statoriusz , Ostro

Ostrorog, trzech Lubienieccy, Jonas Schlichting, Jarosz, walerjan i Sa, uel Otfinowscy.

Od kilku pokoleń dobra Sancygniowskie należą do rodziny Deskurow. Ostatnim dziedzicem był Andrzej Deskur ożeniony za Stanisławą z Kosseckich.

1039. WISNIOWA dobra położone w ziemi Sandomierskiej . Dwor z XVIII wieku. Wisniowa ongiś należała do Kołłątajów. Tu w. 1750 urodził się Hugo Kołłątaj późniejszy podkanclerzy koronny piasarz i działacz polityczny / 1750-1812/ ; zreformował akademię krakowską; był jednym z tworców konstytucji 3-go Maja, przygotowywał po Targowicy insurekcję kościuszkowską, po upadku powstania więziony lat 8 przez Austriaków, potem wraz z Czackim organizował Liceum Arzemieńskie. W kościele miejscowym przechowywane jest serce Hugo Kołłątaja. Ostatnio Wisniowa należała do rodziny Orsettich. We dworze zachodziły różne nadprzyrodzone wypadki czego świadkiem był ostatni z dziedziców Józef Orsetti . Dokładne wiadomości o tych nadprzyrodzonych zjawiskach posiada sąsiad wisniowej p. Józef Rytel dziedzic Jałowej.

1040. SZYDŁOWIEC. Dawny zamek Szydłowieckich położony w ziemi Sandomierskiej. Była to siedziba Odrowążów zwanych Szydłowieckimi

1041. RYTWIANY Ruiny zamku niegdyś siedziba możnej rodziny Zborowskich / sławny Samuel Zborowski ścięty na zamku na Wawel za zbrojstwo Wapowskiego / Leżą Rytwiany w ziemi Sandomierskiej. Zachowały się jedynie szczątki murów dawnego zamku. Ostatnim właścicielem Rytwian był Artur ks Radziwiłł ożeniony z Krystyną z hr Broel Platerów

1042. **JANOWIEC** Ruiny zamku położone w ziemi Sandomierskiej
pw. Roziemickim
ongis własność Firlejów. Budowany przez Piotra Firleja a rozbudowany
1637
przez Ananija Firleja w końcu XVI przez Tarczew. spalony 1656. odbudowany przez
Jerzego Lubomirskiego m. 1783 własność Mikolaja Piaskowskiego. 1828 Leona Kozłowskiego
1043. **NIEDZICA** dobra położone w ziemi Sandomierskiej. Dwór za-
 wne z pierwszej połowy XIX wieku
 Ostatnio należały do Niwinskiich z których ostatnim wła-
 scicielem był /N/ Niwinski
1044. **STRZAŁKOW** dobra leżące w ziemi Sandomierskiej w okolicach
 Buska. Dwór z połowy XVIII w. własność Makomaskich.
 Ostatnim właścicielem był Wacław Makomaski oż z Zofją z
 Przyjemskich
1045. **NIKISIAŁKA** dobra położone w ziemi Sandomierskiej. Dwór z
 drugiej połowy XVIII wieku zbudowany według projektu
 Jozefa Karsnickiego. własność Malinowskich.
 Ostatnią właścicielką Nikisiałki była panna Zofja Malino-
 wska która wzorowo prowadziła stu morgową resztówkę
 dawnych dobr.
1046. **MIEDZYGÓRZ** Ruiny zamku wzniesionego przez Kazimierza W.
 położone w ziemi Sandomierskiej
1047. **UJAZD** Ruiny zamku i baszta zamkowa wzniesiona przez Osso-
 linskiich. Leżą w ziemi Sandomierskiej.
 Ruiny i dobra Ujazd należą do hr Ostrowskich. Ostatnim
 właścicielem był Jan Krystyn hr Ostrowskich ożeniony
 z anną z hr Broel Platerow
1048. **OSSOLIN** Resztki ruin okazałego ongis zamku Ossolinskiich
 leżące w ziemi Sandomierskiej. Pozostał jedynie frag-
 ment mostu przerzuconego malowniczo po nad drogą

1049. TERESIN Dobra położone w pow. Sochaczewskim wojew. warsz.
Pałac zapewne z połowy XIX wieku. Dobra te przez czas
pewien należały przejściowo do Natansonów od których na
parę lat przed pierwszą wojną światową nabył Teresin
s.p. ks Władysław Drucki Lubecki.

W obszernym parku teresinskim w r. 1913 rozegrał się dra-
mat zabójstwa ks Władysława Druckiego Lubeckiego przez
niewyjanionego zabójcę. Oskarżonym był przyjaciel księcia
ordynat na Massalanach Jan Bisping. Sady rosyjskie za os-
karzeniem prokuratora Herszelmana skazały ordynata Bispinga
na dożywotnie więzienie i pozbawienie praw szlachestwa.
Za pierwszej okupacji niemieckiej ordynat został wypuszczony
z więzienia przez Niemców i przebywał na wolności.
Za czasów niepodległej Polski odbył się powtórny proces i sąd
uniewinnił Jana Bispinga.

Autora łączyły przyjazne stosunki z s.p. ks Władysławem
Druckim Lubeckim. Autor cenił księcia jako człowieka prawe-
go wielkiego pana i wielkiego oryginała.
Po śmierci ks Władysława Teresin odziedziczył syn jego
Jan ks Drucki Lubecki

1050 ZIEMIA SANDOMIERSKA fragment krajobrazu

1051. DANISZEW dobra położone w pow. Iłżeckim. Historji dworu nie
posiadłem zapewne został zniesiony w połowie wieku XIX.
Własność dziedziczna rodziny Jasienskich herbu Dołęga
Ostatnim właścicielem był Władysław Józef Ignacy Jasiński
ur. w r. 1883 w Daniszewie . ożeniony z Wandą Stefanją z
Del Trozzo/ ur 26 Grudnia 1894 r. córką Antoniego i Zofji
Garlickich dziedziców Palczewa w Grojeckim.

Władysław Jasiński pozostawił dzieci: Władysławą Marianą Cyr-
jaka ur. 1921 i Annę Marję ur. 1 Grudnia 1923 roku

1052. **NAWOJOWA** Dobra położone w powiecie Nowosądeckim wój Kra-
kowskiego . Dwór pochodzi zapewne z XVIII w. Część starsza
klasystyczna z herbam Szreniawa ze sklepionymi piwnicami.
Własność hr Stadnickich. Ostatnim właścicielem był :
Adam hr Stadnicki kaw. malt. ożeniony ze Stefanją z
ks Korybut Woronieckich.
1053. **SIENNIENSKA WOLA** . dobra położone w pow. Iłżeckim własność
rodziny Jasińskich. w odległości 2 klm od Sienna.
Dwór murowany na miejscu spalonego drewnianego wybudowany
przed rokiem 1880 przez Izabellę - Lucję- Aleksandrę z Ada-
mowskich Zdziarską secundo voto Antoniową Herniczkową.
Jan Nepomucen Jasiński syn Władysława i Lucyny Tekli z
Baczynskich herbu Sas urodzony w Bokszycach w. W roku 1882
zasłubił w Siennie Wandę-Stanisławę-Aleonorę Zdziarską
herbu Gozdawa ur. dnia 21 Lutego 1860 r w Lisim Krzu parafji
Wilczyńska w ziemi Siedleckiej córkę Jakuba Ignacego Zdziar-
skiego i Izabeli Lucji Adamowskiej herbu Jastrzębiec.
Jan Jasiński gospodarował w Siennieskiej woli. W r. 1886
wystawił gorzelnię . Jan Jasiński odstąpił synom za życia
dobra a sam zamieszkał w Radomiu.
Siennieska wola dostała się młodszemu synowi Michałowi
Henrykowi Karolowi ur w Daniszewie 4 List 1886 r. Zaslubił
on Zofję- Emilję Helenę Herniczek herbu Kotwicz córkę
Franciszka Kaziemierza i Marji Ludwiki Łwy Łuniewskiej herbu
Łukocz

Z ich synów Michał Włodzimierz Marian ur dn 9 Grudnia 1905 r. Kapitan inżynierji W.P. kawaler zakonu Maltanskiego od r. 1949 przebywa w Kongo Belgijskim.

1054. BRONOWICE dobra położone w pow. Kozienickim na lewym brzegu Wisły Dwór dawny zbudowany na miejscu dawnego pałacyku Firlejów. W szczytowej scianie rzeźby dwóch rycerzy Firlejów oraz ich herb Lewart pochodzący z dawnego pałacyku. Według legendy Bronowice łączyły się z pałacem Czartoryskich w Puławach lochem wykutym pod Wisłą. Dzięki temu tunelowi zostały jakoby ocalone kosztowności z Puław, przed wojskiem moskiewskim. Tunel ten prawdopodobnie był zawalony. Wejście do niego znajdowało się jakoby w parku pod kopcem w formie stożka.

Dwór w Bronowicach został doszczętnie zburzony w czasie ostatniej wojny. Spakowała się biblioteka po generale Prądzynskim / dziadku po kądzieli / Zofji z Herniczek Jasienskiej ostatniej dziedziczki Bronowic oraz portrety Prądzynskiego Łuniewskich, Podkaskich i Herniczek.

1055. OLESIN dobra położone pod Kurowem koło Ostrowca. Ongis własność Potockich. Z nich Stanisław Kostka Potocki ożeniony w r. 1799 z Aleksandrą Lubomirską urządził w swęj rodzinnej posiadłości znany powszechnie park przy współpracy stale przez niego zatrudnionego Aignera. Według słów Niemcewicza był to "jeden z pierwszych parków założonych w Polsce w guscie Angielskim. Po małżeństwie z Lubomirską Potocki obejmuje Wilanów i przystępuje do przebudowy parku wilanowskiego. Stanisław Kostka Potocki zm 1820. Ostatnim właścicielem był ?

1056. ROŻANKA dobra położone w pow Włodawskim woj. Lubelskiego
Ongis Rożanka należała do hetmana litewskiego Ludwika
Pocieja, według tradycji Piotr W. bawiąc w r. 1713 u
hetmana w Stawkach nad Bugiem zdziwiony był skromnością
dworu. Zabrawszy swego gospodarza z sobą na cały rok do
Petersburga kazał jako niezapowiedzianą wystawic mu wspania-
ły pałac w niedalekiej Rożnace. Przy pałacu został
założony oyszny park z tarasami i alejami schodzącymi do
rzeki. Po Pocięjach Rożnaka przeszła do Zamoyskich.
Po śmierci Augusta hr Zamoyskiego pozostał syn Konstanty
ożeniony z Natalją z ks Lubomirskich oraz córkę Rożę za
ordynatem Tomaszem Komierowskim z Komierowa i Marję za
Józefem hr Żółtowskim z Kocka.

1057 TRZEBIECHOW dobra położone

1058 KOZŁOWKA dobra te leżą w woj Lubelskim.

Pałac z początku XVIII w. przerobiony w końcu tego stule-
cia w stylu barokowym. Piękny park z XVIII wieku
Ongis własność hr Potockich. Po śmierci hr Konstantego
Zamoyskiego oż. z Anielą z hr Potockich dziedziczy syn
Adam hr Zamoyski ożeniony z Marją z hr Potockich
Pozostawił on dwóch synów Aleksandra ożenionego z
~~Anną~~ Jadwigą z hr Brzozowskich i młodszego
Michała oż. z Marją z hr Brzozowskich.

1059. CZARNOZYŁY Dobra położone w ziemi wielunskiej.

Zabytkowy dwór z XVII wieku

Własność hr Załuskich. Ostatnim właścicielem był
Bohdan hr Załuski

- 1060 RAUDAN** dobra te i miasteczko z parafją leżą na wysokim brzegu Niemna. Pałac wzniesiony w XVIII wieku na ruinach dawnego zamku krzżackiego
- 1061 ZEGRZYNEK** dobra te leżą w okolicach Warszawy.
Dwór zapewne z połowy XVIII wieku
Ostatni właściciel ?
- 1062 ŁACK** dobra położone w
- 1063 PUDLISZKI** dobra położone w pow. Krotoszyńskim w pobliżu Kobylina w Wielkopolsce.
Dwór z końca XVIII w. wzniesiony przez ówczesnych właścicieli Łubińskich.
Ostatnio własność Fenrychow. Ostatni z właścicieli Stanisław Fenrych zaprowadził w Pudliszkach plantacje owocowe i sławną fabrykę konserw i przetworów owocowych.
- 1064. KOSZUTY** dobra położone w sąsiedztwie Srody w Wielkopolsce.
Należały do Kosińskich od których przeszły do Rekowski
Ostatnią właścicielką była /N/ mhm z hr Szembeków Reowska.
Dwór dawnego pokroju zapewne z XVII wieku.
- 1065. OPOROWO** dobra położone w Wielkopolsce w okolicy Pawłowic
Dwór z początków XVII wieku własność Morawskich.
Ostatnim właścicielem był Witold Dzierżykraj Morawski

1066 OLSZANKA folwark położony na pojezierzu Suwalskim notowany jako " zabytkowy " dworek z podjazdem w książce Pojezierze suwalskie " piora Wacława Kowalskiego z serji " Sport i turystyka "

Ostatnim właścicielem był ?

1067. KALISZ. Żadne chyba miasto w Polsce nie może się poszczycić starszą od Kalisza metryką pochodzenia, sięga ona bowiem tysiąc osmiuset lat. W drugim wieku po N. Ch.P. geograf grecki Claudius Ptolomaïos z Aleksandrji wymienia wyraźnie w Zarysie Geografji " Καλισση na Προσνα., żaden zaś ze współczesnych uczonych nie kwestjonuje identyczności sta- rożytnej Calissji z obecnym Kaliszem leżącym nad rzeką Prosną. W pierwszych wiekach naszej ery Calissia była już znaczną osadą handlową gdzie zatrzymywali się kupcy rzymscy i greccy dążący z nad słonecznego Adrjatyku w dalekie puszcze w poszukiwaniu bałtyckiego bursztynu. Kalisz w XIII wieku był stolicą samodzielnego księstwa Kaliskiego, potem aż do rozbiorów oddzielną jednostką administracyjną obejmującą swemi granicami szereg znaczniejszych miast / Gniezno, Kcynię, Nakło /.

W ciągu wieków Kalisz ulubione miasto Kazimierza Wielkiego zwane małą stolicą , dochodzi do dużego znaczenia. Kładzie swe pieczęcie i podpisy pod aktami państwowymi aż do czasów Kazimierza Jagiellonczyka, wysyła swych posłów na sejm oraz bierze udział w elekcji Królom razem z Krakowem i Poznaniem.

I. Kolegjata N.P.M. zwana również Kościołem sw Józefa. Kościół został wzniesiony z drzewa w 1305 roku. W połowie XIV wieku kościół zamieniony na murowany. W r. 1783 kościół się zawalił ocalało jedynie gotyckie prezbiterjum. Następnie kościół doprowadzono do dzisiejszego wyglądu.

2. Teatr miejski w Kaliszu, został wzniesiony przez Wojciecha Bogusławskiego który tu występował. W r. 1816 został rozebrany. W r. 1900 zbudowano nowy teatr który został spalony w czasie pierwszej wojny światowej. Został odbudowany według wzorów odrodzenia przez architekta Czesława Przybylskiego. Budowa trwała od 1922- 1933. Autor obecnej kolekcji Mieczysław Jałowiecki jako prezes Ziemia Kaliskich był na uroczystości otwarcia teatru w r. 1933.

1068. **OSTROW LEONICKI** w Wielkopolsce ruiny zamku Mieszka I

,, **BORYSZAWICE** pod Kołem Zamek wzniesiony przez Kazimierza wielkiego dziś w ruinie.

1069. **LIPNICA MUROWANA** Dobra położone w pow. Bocheńskim w Małopolsce nabyte w latach 1880 przez Antoniego hr Ledochowskiego ożenionego z Jozefiną z hr Salis Ziziers.

rodziców : Siostry Teresy Marji hr Ledochowskiej - założycielki Sodalicji Sw Piotra Klawera /1863-1922/. ;

x. Włodzimierz hr Ledochowski Generał Zakonu Ojcow Jezuitów 1866-1942 i Matki Urszuli hr Ledochowskiej pmzełożonej Sióstr Urszulanek / 1865-1939 /

- 1070 GORZYN Dobra rycerskie / Rittergut / położone w Małopolsce zachodniej niedaleko od granicy niemieckiej / dawnej / należące do rodziny niemieckiej ktorej nazwiska ustalic nie mialem moznosci. Dobra te zostały przez Rząd Rzeczypospolitej częściowo zabrane właścicielom z tytułu reformy rolnej. pozostała resztówka wraz z parkiem i zabudowaniami i pałacem obejmowała 180 ha.
1071. NEUDEK Dobra położone w pow Tarnowskie Gory na gornym Śląsku należały do hr Henckel von Donnersmark. Dobra te stanowiły część olbrzymich obszarow należących do hr Donnersmarkow. Pałacyk zwany / das Kavalierhaus / zapewne z pierwszej połowy wieku XIX
1072. GOJSCIENISZKI Dobra położone w pow. Lidzkim woj wilenskiego o 4 mile od Lidy. Baron Neuhardt horodniczy wilenskie rodem Kurelandczyk zbudował tu w latach 1611-13 zameczek. Za Augusta II Szwedzi ktorzy zajęli zamek obronili się od Sasow . Córka założyciela Ehreptowiczowa założyła tu filję zboru Ewangelickiego wilenskiego w którym znajdują się groby Neuhardtow i następnych dziedzicow Szreterow, Puttkamerow, Mackenow. W Ostatnim stuleciu Gojscieniszki były własnością rodziny Rymszow
1073. WOŁKOWCE Dobra położone na Podolu własność Starorypinskih Dobra te stanowiły ongiś część olbrzymiej fortuny Grabiankow która w roku 1804 uległa znacznej likwidacji. Wołkowce zostały

1073 **WOŁKOWCE** Dobra położone na Podolu własność Starorypiskich
Dobra te stanowiły ongiś część olbrzymiej fortuny rodziny
Grabianków która w r. 1804 częściowo uległa sprzedaży.
Wołkowce zostały nabyte przez Starorypiskich.
Ostatnim dziedzicem był Józef Starorypiski wzorowy gospodarz
ożeniony z Zofją ze Skibniewskich